

BØRN PUSHES PÅ NERVEMEDICIN

Psykiatrien ødelægger liv

Rapport med anbefalinger vedrørende
uvidenskabelige psykiatriske diagnoser og
tvungen medicinering af børn og unge

Udgivet af Medborgernes
Menneskerettighedskommission
Stiftet i 1969

VIGTIG BEMÆRKNING til læseren

I nden for psykiatrien har man for vane at foregive, at man er de eneste, der kan bedømme, hvem der er psykisk velfungerende, og hvad der må betegnes som "sygdomme" i sindet. Virkeligheden viser noget andet:

1. PSYKIATRISKE "FORSTYRRELSER" ER IKKE EGENTLIGE SYGDOMME: I lægevidenskaben er der strenge kriterier for, hvornår en tilstand kan kaldes for en sygdom. Det er nødvendigt at have et forudsigt antal symptomer og årsagen til symptomerne eller hvor denne ikke kendes en vis forståelse af fysiologien (funktionen). Kuldegysninger og feber er symptomer. Malaria og tyfus er sygdomme. Forekomsten af sygdomme kan fastslås ved observerbare kendetegn og gennem fysiske undersøgelser. På trods af det, findes der ingen lægevidenskabelige beviser for en eneste psykisk "sygdom".

2. PSYKIATRE BESKÆFTIGER SIG UDELUKKENDE MED PSYKISKE "FORSTYRRELSER" IKKE FASTSLÅEDE SYGDOMME. Medens den etablerede somatiske lægevidenskab koncentrerer sig om behandlingen af legemlige sygdomme, så beskæftiger psykiatrien sig udelukkende med "forstyrrelser". Da årsagen eller fysiologien ikke kendes, er et antal symptomer, der ses ved mange forskellige patienter, blevet kaldt en forstyrrelse eller syndrom. I psykiatrien gælder det, at "alle dens diagnoser blot er syndromer (eller forstyrrelser), det er en samling af symptomer, som det antages har en sammenhæng, det er ikke sygdomme," siger Joseph Glenmullen fra Harvards lægeskole. Professor emeritus, dr. Thomas Szasz gjorde opmærksom på: "Der findes ingen blodprøve eller andre biologiske tests, der kan konstatere tilstedeværelsen eller fraværet af en sindssygdom, sådan som det gælder for de fleste kropslige sygdomme."

3. PSYKIATRIEN HAR ALDRIG FASTSLÅET ÅRSAGEN TIL EN ENESTE SINDSLIDELSE. De førende psykiatriske organisationer som Verdens Psykiatriforening og det amerikanske Nationale Institut for Mental Sundhed erkender, at psykiatere ikke kender årsagerne eller helbredelsesmetoderne for

nogen sindslidelse. De ved heller ikke, hvad deres "behandlinger" specielt gør for patienten. De bygger udelukkende på teorier og meninger, som meget ofte er i modstrid, når det drejer sig om diagnoser og metoder, og de mangler det videnskabelige grundlag for disse. Som den forhenværende præsident for Verdens Psykiatriforening erklærede: Den tid hvor psykiatere mente, at de kunne helbrede de psykisk syge, er ovre. I fremtiden skal psykisk syge lære at leve med deres sygdom.

4. MAN OPERERER UD FRA EN TEORI OM, AT PSYKISKE FORSTYRRELSER STAMMER FRA EN "KEMISK UBALANCE" I HJERNEN, MEN DET ER IKKE ANDET END EN MENING, DER IKKE ER BEVIST. DET ER IKKE ET FAKTUM. En udbredt psykiatrisk teori (som ligger til grund for brugen af psykofarmaka) er, at psykiske forstyrrelser er resultatet af en kemisk ubalance i hjernen. Som ved andre teorier, findes der ingen biologiske eller andre beviser, der godtgør dette. Som et eksempel på en af mange lægelige og biokemiske eksperter sagde Elliot Valenstein, ph.d., forfatteren til bogen 'Det er Hjernens Skyld': "Der findes ingen undersøgelser, som kan fastslå den kemiske status i en levende persons hjerne."

5. HJERNEN ER IKKE DEN VIRKELIGE ÅRSAG TIL VORES LIVSPROBLEMER. Mennesker kan få problemer og bliver nogen gange rystet eller har livskriser. Nogle gange kan disse føre til psykiske problemer – endda meget alvorlige. Men at fremstille disse vanskeligheder, som om de var forårsaget af uhelbredelige "hjernesygdomme", der kun kan lindres med farlige piller, er uredeligt, skadeligt og ofte dødeligt. Den slags medicin er ofte mere potent end narkotika og kan drive brugeren ud i vold eller selvmord. Den skjuler den virkelige årsag til livets problemer og gør et menneske endnu svagere. Man fratages på den måde muligheden for helbredelse og et håb for fremtiden.

BØRN PUSHES PÅ NERVEMEDICIN

Psykiatrien ødelægger liv

INDHOLDSFORTEGNELSE

Indledning:	
Vore børn svigtes	2
Kapitel et: Nedbrydning af et brugbart uddannelsessystem	5
Kapitel to: Opfundne psykiatriske "diagnoser"	9
Kapitel tre: Børn pushes på nervemedicin	13
Kapitel fire: Begreberne rigtigt og forkert fjernes	17
Kapitel fem: Børn uden faste holdepunkter	21
Kapitel seks: At få kontrollen tilbage	25
Anbefalinger	27
Medborgernes Menneskerettighedskommissions internationale afdeling	28

INDLEDNING

Vore børn svigtes

Avisartikler, der priser "det vidunderlige" i den moderne forskning i psykofarmaka til behandling af børns indlæringsmæssige og emotionelle "problemer" og "vanskeligheder" er ikke sjældne.

De lyder fornuftige. De lyder overbevisende ... Videnskaben sejrer igen over det fysiske til gavn for menneskeheden. Hvem ville vel opponere imod at lette byrden og skabe *normale* livsbetingelser for dem, der har vanskeligheder?

Daniels forældre ville! Det ville Peters forældre også! Og de har opponeret heftigt og lidenskabeligt! Og de er langt fra de eneste. Langt fra, med rundt regnet 17 millioner børn på verdensplan, om hvem det påstås, at de har psykiske forstyrrelser, der kræver, at de holdes kemisk i skak med faktisk personlighedsændrende nervemedicin.

Hvem er Daniel og Peter, og hvorfor protesterer deres forældre? De er børn, der ikke var i stand til at leve et normalt liv på grund af de såkaldte "mirakelpiller". De er her simpelthen ikke længere – de døde på grund af pillerne.

Jeg opfordrer dig til at analysere det ovenstående mere indgående, ud fra det synspunkt børn vil tage, fordi kendsgerningerne og betegnelserne

måske ikke vil afspejle de samme ting, når det drejer sig om psykiatriens for tiden "mest betydningsfulde lægemiddel".

Bemærk flere af ordene, og hvordan de bruges. Tag for eksempel ordet "normal". Du har formentlig din egen idé om, hvad en normal tilværelse er. Involverer det indtagelsen af vanedannende, sinds- og personlighedsændrende og potentielt farlig nervemedicin? Involverer det en total af-

hængighed af den slags stoffer for at fastholde et billede af, at alt er normalt?

Hvad med ordet "lægemiddel"? Kan det nemt få dig til at fremmane billeder af en gavnlig hostesaft, der er ordineret af en godmodig familielæge? Intet kunne være fjernere fra sandheden. Psykiatriske stoffer er stærke, vanedannende medikamenter.

Tag ordet "videnskabelig", som ofte bruges af psykiatere for at opnå enighed og accept af deres udtalelser. Ifølge ordbogen ligger der i ordet, at det har at gøre med "eksakte love, systematik, og nøjagtighed". Disse begreber har fundet indpas i psykiatrien eller for den sags skyld slægtningen psykologien.

Eksempler på andre ord, som har lidt overlast i deres hænder, er "værdier", "rigtigt", "forkert", "trygt" og selv "uddannelse".

Modsat psykiatriens aldrig udtalte mening, må vi fastholde, at børn ikke kan bruges som "forsøgsdyr". De er mennesker, som har enhver ret til at forvente beskyttelse, omsorg, kærlighed og chancen til at opnå deres fulde muligheder i tilværelsen. De sproglige og kemiske spændetrøjer, som psykiatriens betegnelser og medikamenter udgør, vil kunne nægte dem deres muligheder resten af livet.

– Jan Eastgate

Det er psykiaternes og psykologernes snedige propaganda, der er på spil – omdefinering af ord. På en eller anden måde ser det bare ud til, at tingene bliver fordrejet og til sidst falder fra hinanden, når de beskæftiger sig med dem.

Det er et problem, at deres verdensomspændende propaganda angående børn og deres uddannelse har ført til at velmenende forældre, lærere og politikere har ladet sig føre bag lyset af erklæringer som, at "normal" – her dukker ordet op igen – adfærd i barndommen ikke længere er normalt; at det er en psykisk *sygdom*. Og ydermere, at kun ved vedvarende, stærk medicinering og fra en meget tidlig alder, kan det "sindslidende" barn muligvis klare sig igennem livets værste kriser.

Hvem ville for 40 år siden have troet, at vi kunne være kommet så vidt? Ikke desto mindre er vi nået til det punkt, hvor den barske realitet er, at mange værdifulde unge mennesker rundt om i verden er i alvorlig fare for at blive permanent skadede og endda gå tabt.

Modsat psykiatriens aldrig udtalte mening, må vi fastholde, at børn ikke kan bruges som "forsøgsdyr". De er mennesker, som har enhver ret til at forvente beskyttelse, omsorg, kærlighed og chancen til at opnå deres fulde muligheder i tilværelsen. De sproglige og kemiske spændetrøjer, som psykiatriens betegnelser og medikamenter udgør, vil kunne nægte dem deres muligheder resten af livet.

Denne rapport er blevet skrevet for at bidrage til at få afsløret løgnene og propagandaen, der anvendes, og for at synliggøre et andet perspektiv og give information, der normalt ikke er nemt tilgængelig for forældre og andre interesserede. Dette

er vigtigt for igen at kunne bruge fornuft i vores omsorg for og opdragelse af vore børn og få ansvaret tilbage.

Børnene er vores fremtid.

Intet mindre end selve vor egen fremtid er på spil.

Med venlig hilsen

Jan Eastgate
præsident for
Medborgernes Menneskerettighedskommissions
internationale afdeling

VIGTIGE KENDSGERNINGER

1 I 1879 erklærede den tyske psykolog Wilhelm Wundt, at mennesket er et dyr uden sjæl. Med den udtalelse lagde han grundstenen til den moderne psykologi og psykiatri.

2 Velfungerende undervisningssystemer er blevet kompromitteret. Psykologen William Thorndike proklamerede, at fonetik, regnetabeller og skrivning var "spild af tid".

3 I 1940'erne udtalte psykiaterne G. Brock Chisholm (Canada) og John Rawlings Rees (Storbritannien), som var medstiftere af Verdensføderationen for Psykisk sundhed, at psykiatrien havde gennemført et "nyttigt angreb" på "uddannelsesprofessionen", og at målet med "effektiv" terapi var ophævelsen af begreberne "rigtigt og forkert".

4 Siden 1960'erne har man løbende indført psykologiske programmer i skolerne. Psykiaterne hævdede, at der var tre årsager til stress, som skulle ud af skolerne: 1) dårlige resultater, 2) boglige undervisningsplaner og 3) disciplinære foranstaltninger.

5 Psykologer og psykiatere har gradvist opbygget og overtaget autoritative stillinger i skolerne og som et resultat gennemført et næsten fuldstændigt kup i undervisningssektoren, og forvandlet skolerne fra et indlæringssted til "psykiatriske klinikker".

KAPITEL ET

Nedbrydning af et brugbart uddannelsessystem

I USA er antallet af selvmord blandt teenagere næsten tredoblet fra 1960 til i dag. I dag er selvmord den næsthøjest døde årsag (efter trafikulykker) for 15 til 24-årige. Siden 1990'erne har millioner af børn verden over taget receptpligtige antidepressive midler, som myndigheder i Storbritannien og USA nu har stemplet som selvmordsfremkaldende. I september 2004 fandt en høring sted i den amerikanske Kongres. Konklusionen var, at undersøgelser entydigt viser at medikamenterne virker dårligt på børn, og at det driver dem til selvmord og vold.¹ I Danmark med vort høje forbrug af psykofarmaka og antidepressiv medicin er selvmordshyppigheden blandt kvinder dobbelt så høj som i USA.

Gå ind i en hvilken som helst engelsk, australsk, canadisk eller amerikansk skole, eller endog mexicansk skole i dag, og man kunne nemt

forledes til at tro, at man var gået ind på en psykiatrisk afdeling, når man ser børn stå i kø efter deres daglige dosis stimulerende medicin. Ser man sig ordentligt for, finder man et sort marked for stoffer styret af skolebørn. De handler med det medikament, som de får på recept for påståede indlæringsvanskeligheder.

Efter konstant fremgang gennem et århundrede, viser resultaterne i de amerikanske skolers test af indlæringssevne et styrt dyk lige siden 1963, hvor psykologiske programmer og psykofarmaka kom ind i klasseværelset. I Sydafrika viste eksamensresultaterne

for 1997 en beståelsesprocent på 47 pct. for hele landet efter indførelsen af den psykologiske læseplan – en nedgang fra 58 pct. i 1994.

For at forstå den indflydelse psykiatrisk og psykologisk tankegang efterhånden har fået, og hvordan den er sivet ind i skolen og familien verden over, er det vigtigt at forstå, i hvilken grad deres doktriner har fået et jerngreb om uddannelsessystemet. Det begyndte for mere end hundrede år siden.

I 1879 lagde den tyske psykolog Wilhelm Wundt grunden til "eksperimentel psykologi". Han fandt, at

mennesket var et dyr uden sjæl, at tanke kun var et resultat af *hjerneaktivitet* og at "bevidsthed ikke er til nogen nytte, førend denne udvikles gennem *kemiske og fysiske processer*".² (fremhævelser tilføjet)

De hovedansvarlige for siden at få Wundts teorier indført i undervisningen var: Edward Lee Thorndike, John Dewey, James Earl Russell,

James Cattell, og William James.

Thorndike udførte et af de tidligste eksperimenter med "dyrepsykologi". Ved at opretholde Wundts synspunkt om, at mennesket er et dyr, undersøgte han indlæringsmekanismerne ved at studere kyllinger, rotter og katte, men ikke mennesker. I sin bog fra 1929, 'Elementære undervisningsprincipper', fastslog Thorndike: "Unaturlige øvelser, såsom fonetik, gangetabeller og formelle skrivebevægelser bruges i alt for rigelig grad. I fag så som regning, sprog og historie findes materiale, som er af reel ringe værdi. Næsten ethvert fag er blevet

"Vi har foretaget et udbytterigt angreb på et stort antal professioner. De to nemmeste er naturligvis undervisningsprofessionen og Kirken; de to sværeste er retsvæsenet og lægevidenskaberne."

– John R. Rees, medstifter af Verdensføderationen for psykisk sundhed (WFMH)

udvidet på en uklog måde for at tilfredsstille de akademiske idealer om grundighed.”³

I slutningen af det 19. århundrede støttede Sigmund Freud op om ideen, at ”mennesket er et dyr”, med sit fokus på promiskuitet og utugtighed. På trods af den åbenlyse mangel på videnskabeligt grundlag fik hans teorier en enorm indflydelse i mange lande. Mange af disse teorier blev formuleret under indflydelse af kokain og er nu i det store og hele skrinlagt. Som læreren og forfatteren Beverly Eakman påpegede: ”Freudiansk psykologi gennemtrænger Mentalhygiejnen og de nye uddannelsesbevægelser”.⁴

Indflydelsesrige personer som Thorndike fremlagde senere deres klare hensigter: ”Det skal selvfølgelig erkendes, direkte eller indirekte, nu som senere, at ethvert fremskridt i videnskaberne om menneskets natur vil bidrage til vores succes med at kontrollere den menneskelige natur ...”⁵

Et af de ”fremskridt” blev kaldt ”hele ord”. Dette læseprogram blev udviklet af James Cattell, en Wundt-discipel, der tidligere var præsident for den Amerikanske psykologiforening. Lydmeter

blev tilsidesat og børn blev tvunget til at lære næsten hvert ord udenad, uden at forstå den logiske rækkefølge af bogstaver eller lyde.⁶

Skabelsen af en mentalhygiejnisk stat gennem skolerne

Clifford Beer, der selv tidligere havde været i psykiatrisk behandling, grundlagde den Engelske Komité for Mentalhygiejne (NCMH) i 1909. Komitéens ”Program til forhindring af kriminalitet” skulle hjælpe til med at starte ”Børnevejlednings-klinikker” (psykiatrisk rådgivning) over hele verden og programmet var drivkraften bag indførelsen af mentalhygiejnens begreber i skolerne. ”Hvis vi skal til at forhindre afhængighed, kriminalitet, sindssyge og generel

utilstrækkelighed,” skrev Ralph Truitt, lederen af komitéens afdeling for børnevejledningsklinikker i 1927, ”... bør skolen være målet for vort angreb.”⁷

Og angrebet blev den sandelig.

Tres år senere konkluderede den nationale kommission for fremme af uddannelse i deres rapport til den amerikanske undervisningsminister: ”Hvis en fjendtlig magt havde forsøgt at påtvinge USA det nuværende middelmådige uddannelsesniveau, ville vi nok have anset det for en krigshandling.”

Hvad kommissionen ikke erkendte var, at angrebet på skolesystemet allerede var og stadig er i gang. Psykiateren John R. Rees, som kort tid efter blev medstifter af Verdensføderationen for psykisk sundhed (WFMH), udarbejdede de strategiske mål for psykiatrien på verdensplan for den engelske komité for mentalhygiejne i 1940.

Heri efterlod han ingen tvivl om, at han og hans ligesindede havde udset sig uddannelsessystemet: ”Vi har foretaget et udbytterigt angreb på et stort antal professioner. De to nemmeste er naturligvis *undervisningsprofessionen* og Kirken; de to sværeste er retsvæsenet og læge-

”De fleste mennesker har i dag en mistanke om, at uddannelse ikke rigtig handler om læsefærdighed, ’grundlæggende færdigheder’ eller dygtighed til noget som helst. Hvad der er mindre godt forstået, er, at der ... i hele den industrialiserede verden eksisterer det, som bedst kan beskrives som et ’analfabetismens kartel’ – tilsyneladende rettet mod at fremme ’psykisk sundhed’.”

– Beverly Eakman, forfatter, undervisningseksper

videnskaberne.”⁸ (Kursiv tilføjet)

En anden medstifter af WFMH, psykiateren G. Brock Chisholm, førte angrebet videre ved at bruge skolerne til at udradere moralbegreber: ”Opdragelsen af børn skaber hver dag mange flere neurotikere, end psykiatrien kan overkomme at hjælpe. Vi har nedsvælgel al slags skadelig viden, som er blevet proppet i os af vore forældre, vore søndagsskolelærere og lærere ... Hvis menneskeheden skal befries fra den forkrøblende byrde af godt og ondt, er det psykiaterne, der må tage det første skridt.”⁹

Ved én af dens stiftende konferencer kom familien, som i umindelige tider havde været anset for det ideelle og sikre organ til opfostring af fremtidige generationer, under direkte angreb: ”Familien er nu en af

En historie om svigt: Hvordan undervisningen undergraves

de største forhindringer for at opnå en bedre psykisk sundhed og bør derfor om muligt svækkes, så man kan befri mennesket og især børn fra familielivets tvang."¹⁰

De psykologiske programmer, der under fællesbetegnelse er kendt som resultatorienteret undervisning, blev indført i skoler i 1960'erne og 70'erne. Psykiaterne og psykologerne, som styrede filosofien bag resultatorienteret undervisning, fremførte, at der var tre årsager til stress, som skulle fjernes fra skolerne: 1) dårlige resultater, 2) boglige undervisningsplaner og 3) disciplinære foranstaltninger. Den virkelige skurk hævdede de, var hvis man dumpede i skolen, fordi det førte til "mindreværdsfølelser", adfærdsproblemer såsom pjækkeri og en asocial holdning.¹¹

Arm i arm forberedte psykologer og psykiatere scenen for uddannelsessystemets sammenbrud, så de kunne profitere af det. I 1962 modtog de næsten en milliard dollars i USA for deres rolle i uddannelsessystemet alene.

I 2002 nåede størrelsen af offentlige midler, som blev kanaliseret over til dem til "særundervisning" af psykiatridefinerede "indlæringsvanskeligheder" op på 182 mia. kr. Imidlertid fandt det amerikanske undervisningsministerium ud af, at 40 pct. af de børn, som fejlagtigt havde fået påklæbet etiketter med disse "forstyrrelser", ganske enkelt aldrig havde lært at læse.

Ved at prædike deres falske og urovækkende bønner har adfærdsterapeuter gradvist overtaget autoritative stillinger i skolerne og gennemført det næsten perfekte kup i undervisningssektoren. Et af resultaterne er, at vores en gang så stærke og effektive skolastisk-baserede uddannelsessystemer er næsten totalt ødelagt ganske som de imponerende resultater fra årene før deres tid.

Beverly Eakman skrev: "De fleste mennesker i dag har en mistanke om, at uddannelse ikke rigtig handler om læsefærdighed, 'det basale' eller at være dygtig til noget som helst. Noget af det, der er mindre godt forstået, er at der her i landet og også i hele den industrialiserede verden eksisterer det, som bedst kan beskrives som et 'analfabetismens kartel' – tilsyneladende rettet mod at fremme 'mentalhygiejnen'. Dette kartel får sin magt fra dem, som økonomisk og politisk drager fordel af uvidenhed og uddannelsesmæssige fejlgreb og af frustration, kriminalitet, arbejdsløshed og det sociale kaos, som en fejlslået uddannelse skaber."¹²

Psykiatere og psykologer åbnede i sidste århundrede døren for kaos i skolerne ved at underminere moral og selvrespekt. De henviste skolerne til en position som forskningsområde for perverterede teorier og behandlede i dette regi børn som dyr, der kan trænes og tilpasses.

Dyrepsykologen **EDWARD LEE THORNDIKE**, lavede eksperimenter med aber, rotter, katte, kyllinger og andre dyr og anvendte derefter sine teknikker på børn. Han udtalte: "Det skal selvfølgelig forstås, direkte eller indirekte, nu som senere, at ethvert fremskridt i videnskaberne om menneskets natur vil bidrage til vores succes med at kontrollere den menneskelige natur ..."

PAUL SCHRÖDER, professor i psykiatri, sagde ved den første konference i det Tyske Selskab for Børnepsykiatri og Terapeutisk Uddannelse i 1940, hvor eliten blandt nazi-psykiaterne var til stede: "Børnepsykiatri har til opgave ... at hjælpe med at indpasse (arvemæssigt) skadede eller utilstrækkelige børn for deres eget og samfundets bedste ... gennem konstant ekspertudvælgelse af de værdifulde og indlæringsduelige, med en lige så kontant og beslutsom ofring af dem, der anses for at være overvejende værdiløse eller ude af stand til at modtage en uddannelse."¹³

J.R. REES, medstifter af Verdensføderationen for psykisk sundhed (WFMH), talte om, at psykiatere gennemtrængte enhver undervisningsmæssig aktivitet. Han pralede af, at de havde gennemført "et udbytterigt angreb" på undervisningsprofessionen med målet om at "fremhæve vort særlige synspunkt".

G. BROCK CHISHOLM, medstifter af WFMH, sagde: "Hvis den menneskelige race skal befries for sin forkrøblende byrde af godt og ondt må det være psykiateren, som tager det grundlæggende ansvar."

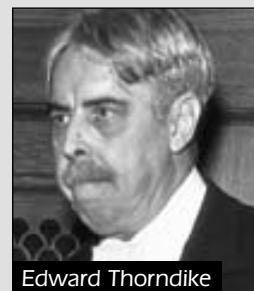
Psykologen **JOHN DEWEY**, der følte sig kaldet til at udbrede teorien om, at mennesket er et dyr, kaldte tilskyndelsen til at lære børn at læse tidligt en "perversion". Han blev en fortaler for, at skolerne skulle påtage sig en social rolle snarere end en rent faglig uddannelsesmæssig rolle.

Den første præsident for den Amerikanske Psykologiforening **G. STANLEY HALL**, mente ikke, at uddannelse for masserne var nødvendig. "Vi bliver nødt til at overvinde alfabetets, gangetabellerne og grammatikkens fetichisme," sagde han. "Det ville ikke være noget alvorligt tab, hvis et barn aldrig lærte at læse."

En senere præsident for den Amerikanske Psykologiforening **JAMES CATELL**, fremlagde den teori, at "der kun er vundet lidt ved lære et barn lyde og bogstaver, som det første trin i at blive i stand til at læse." Hans "hele ord" læseteknik blev en katastrofe, der forårsagede et dramatisk fald i læsefærdighedsniveauet, hvor end den blev anvendt.

MANFRED MÜLLER-KÜPPERS, fra det Tyske Selskab for Børne- og Ungdomspsykiatri fastslog i 1970'erne, at børn ikke "bør tillades at gå i skole uden at gennemgå en børnepsykiatrisk undersøgelse."¹⁴

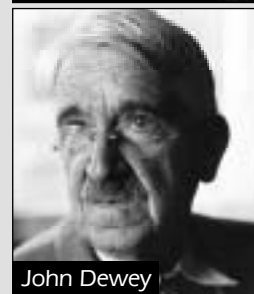
Indfyldelsen er stadig fremherskende. I 2003 rådede psykiatere og psykologer U.S. New Freedom Commission on Mental Health til at anbefale, "Tidlig opdagelse af psykiske problemer hos (skole-)børn ... gennem rutinemæssig og tvunget testning og undersøgelser ..."

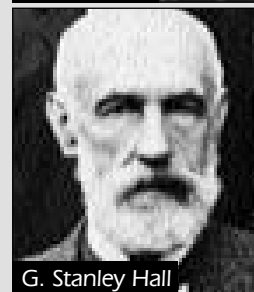
Edward Thorndike

G. Brock Chisholm

John Dewey

G. Stanley Hall

VIGTIGE KENDSGERNINGER

1 I 1865 hævdede psykiateren Wilhelm Griesinger fra Zürich i Schweiz, at alle psykiske problemer måtte være hjernesygdomme. Uforskrækket over de manglende beviser har psykiaterne udbygget et imperium i milliardklassen, baseret på en forloren videnskab.

2 Det var den tyske psykiater Emil Kräpelin, som i slutningen af 1800-tallet først kodificerede menneskelig adfærd som "forstyrrelser", mens han samtidig erkendte, at psykiatrien ikke havde nogen effektive behandlinger eller helbredelsesmetoder.

3 I 1952 havde den første udgave af den Amerikanske Psykiatrisforenings (APA) 'Diagnostiske og Statistiske håndbog' for psykiske forstyrrelser (DSM) kun tre "forstyrrelser" for spædbørn eller børn. I 1980 var der næsten en tidobling af antallet af "forstyrrelser", som børn tilsyneladende kunne lide af.

4 I 1987 blev diagnosen Opmærksomheds-mangel- og hyperaktivitetsforstyrrelse (ADHD) (der i det store hele svarer til betegnelsen DAMP) rent bogstaveligt vedtaget ved stemmeflertal i en komité af medlemmer i den Amerikanske Psykiatrisforening (APA) og optaget i diagnosehåndbogen DSM. I løbet af blot et år havde 500.000 børn alene i USA fået stillet diagnosen.

5 17 millioner skolebørn verden over er blevet diagnosticeret med såkaldte psykiske forstyrrelser og ordineret kokain-lignende stimulanser og kraftige antidepressier som behandling.

Opfindelsen af falske indlæringsforstyrrelser, som er at finde i psykiaternes 'Diagnostiske og Statistiske håndbog' for psykiske forstyrrelser (DSM) gør det muligt for psykiatere at stemple og medicinere millioner af børn med god fortjeneste.

KAPITEL TO

Psykiatriske 'diagnoser' opfindes

I 1800-tallet var det ikke opfattelsen, at den "vanvittige" var syg. Han havde en mærkelig, måske destruktiv adfærd, men antagelser om *hvorfor*, var ikke fokuseret på en fysisk defekt.

Det ændredes i 1865, da psykiateren Wilhelm Griesinger fra Zürich hævdede, at eftersom hovedparten af nervekoncentrationen befandt sig i hjernen, måtte alle psykiske problemer være hjernesygdomme. Uforskrækket over de manglende beviser har psykiaterne siden udbygget et imperium i milliardklassen, baseret på intet andet end tomme antagelser.

Røgslør og blændværk

At opretholde et image af videnskab med succes kræver, at visse fremtoninger vedligeholdes. Det var den tyske psykiater Emil Kräpelin, en af Wundts studerende, som først gik i gang med et kodificeringssystem over menneskelig adfærd, men han måtte dog samtidig erkende, at psykiatrien *ikke havde nogen effektiv behandling eller helbredelse for de fleste psykiatriske forstyrrelser*.¹⁵ (fremhævelser tilføjet)

Over hundrede år senere har tingene ikke ændret sig. I 1995 indrømmede den daværende leder af det Amerikanske Nationale Institut for Mental Sundhed (NIMH), dr. Rex Cowdry: "*Vi kender ikke årsagerne (til psykiske forstyrrelser). Vi har endnu*

ikke metoder til at 'helbrede' disse sygdomme."¹⁶ (fremhævelser tilføjet)

Lige fra Kräpelins tid til i dag er antallet af psykiatriske fordømmelser af menneskelig adfærd taget til. I dag er de kodificeret i den Amerikanske Psykiatريفorenings 'Diagnostiske og Statistiske håndbog for psykiske forstyrrelser' (DSM) og i den 'Internationale sygdomsklassifikations' håndbog (ICD), i afsnittet om psykiske lidelser og adfærdsmæssige forstyrrelser. DSM

blev udgivet første gang i 1952 med en liste over 112 sygdomme, hvorimod der i 1994-udgaven er angivet over 370 sygdomme.¹⁷

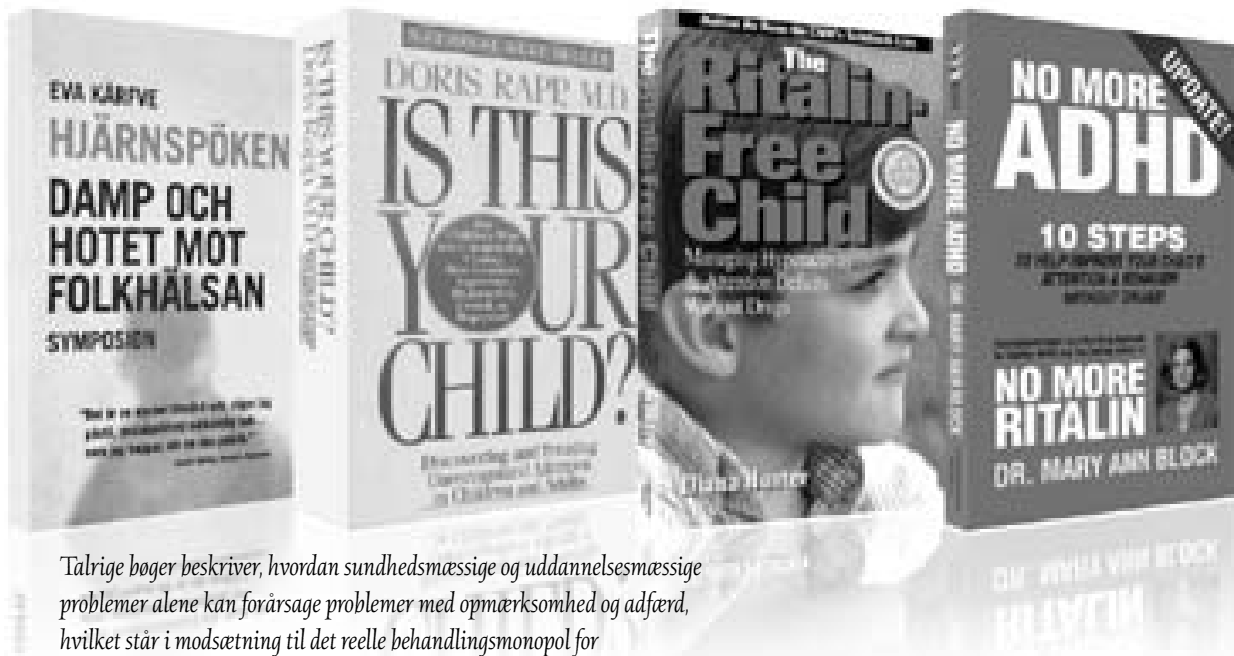
I 1987 blev diagnosen Opmærksomhedsmangel- og hyperaktivitetsforstyrrelse (ADHD) (der i det store hele svarer til betegnelsen DAMP) rent bogstaveligt vedtaget ved stemme flertal i en komité af medlemmer i den Amerikanske Psykiatريفorening (APA). Den blev optaget i 3. udgave af diagnosehåndbogen DSM. I løbet

af blot et år havde 500.000 amerikanske børn fået stillet diagnosen.¹⁸ I dag er antallet af amerikanske børn, der er blevet stemplet med "ADHD", steget til det foruroligende niveau af omkring 6 millioner. Psykiatere skønner, at op mod fem procent af eleverne i den danske folkeskole har ADHD eller DAMP. Det svarer til omkring 32.500 børn eller et barn per klasse.¹⁹

"Børnepsykiatriens imperium blev bygget på princippet om moralske overtrædelser, nemlig ud fra begrebet om, at "ungdomskriminalitet" er en sygdom, som børnepsykiateren er særligt kvalificeret til at diagnosticere og behandle. Men kriminalitet er ikke en sygdom ligesom suktersyge ... Det er simpelthen en odiøs status beregnet på at fratage éns muligheder.

Den tildes uartige mindreårige."

– Professor emeritus i psykiatri,
Thomas Szasz, 1994

Talrige bøger beskriver, hvordan sundhedsmæssige og uddannelsesmæssige problemer alene kan forårsage problemer med opmærksomhed og adfærd, hvilket står i modsætning til det reelle behandlingsmonopol for "ADHD", "DAMP" og indlæringsforstyrrelser.

Antallet af børn, der diagnosticeres med ADHD, DAMP eller hyperkinetiske forstyrrelser, som er den officielle danske betegnelse, er eksploderet siden begyndelsen af 1990'erne. Antallet af franske børn, der blev stemplet som "hyperaktive", steg med 600 pct. mellem 1989 og 1996.

Symptomer på ADHD eller DAMP inkluderer de følgende

karaktistika: Kan ikke koncentrere sig om detaljer eller laver måske skødesløse fejl i sit skolearbejde eller i andre opgaver; arbejdet er ofte rodet eller sjuksket, har vanskeligheder med at holde opmærksomheden fanget i opgaver eller legeaktiviteter; kan ikke afslutte skolearbejde, rutineopgaver eller andre pligter; bevæger ofte hænder og fødder nervøst eller sidder uroligt på stolen; farer ofte rundt eller kravler umådeholdent omkring i situationer, hvor det er upassende: har ofte svært

"ADHD er ikke som diabetes, og Ritalin er ikke som insulin. Diabetes er en virkelig sygdomstilstand, som kan diagnosticeres rent objektivt. ADHD er en fiktiv betegnelse uden nogen objektiv, gyldig metode til identifikation."

– Dr. Mary Ann Block, der skrev 'Ikke mere ADHD', 2001

ved at lege eller engagere sig på en stille måde i fritidsaktiviteter; har ofte gang i den og bryder ind i samtaler eller spil. I 1999 fremgik det af USA's Medicinaldirektørs Rapport om Psykisk Sundhed, at den "præcise ætiologi (årsag) til ADHD" endnu "ikke er kendt".

Familielægen dr. Louria Shulamit fra Israel siger, at "ADHD er et syndrom, ikke en sygdom (per definition). Og som sådan diag-

nosticeres det ved hjælp af symptomer. Symptomerne for dette syndrom er så almindelige, at vi kan konkludere, at alle børn – specielt drenge – passer på diagnosen."²⁰

Den svenske sociolog og forfatter, adjunkt Eva Kärfve, betvivlede i 2002 validiteten af denne forstyrrelse. "Påstanden om, at ADHD er biologisk betinget eller stammer fra en metabolisk forstyrrelse i hjernen, er ikke på nogen måde funderet i videnskab."

”Den ’biologiske psykiatri’ har stadigvæk til gode at bekræfte blot en eneste psykiatrisk tilstand/diagnose som en abnormitet/sygdom eller noget som helst ’neurologisk’, ’biologisk’, ’kemisk ubalance’ eller ’genetisk’.”

– Dr. Fred Baughman, jr., børneneurolog, 2002

Børneneurologen dr. Fred A. Baughman, jr. fra Californien, sagde, at den hyppighed, hvormed ’indlæringsforstyrrelser’ og ’ADHD’ diagnosticeres i skolerne er proportional med tilstedeværelsen og indflydelsen af sinds-/hjerneadfærdsdiagnostikere, testpersonale og terapeuter i skolerne.”

Det amerikanske skolevæsen bruger i dag mindst 6,5 mia. kr. om året på psykologer, der udelukkende arbejder på at diagnosticere elever.²¹ Der bliver årligt brugt 97 mia. kr. i USA på at diagnosticere, behandle og undersøge disse såkaldte ”forstyrrelser”. Salget af stimulanser, der udelukkende ordineres for at holde ADHD eller DAMP symptomerne i skak, ligger i dag på 8,5 mia. kr. årligt.

Fred Shaw, jr., forhenværende vicesherif fra Los Angeles, som i dag leder adskillige californiske drengehjem (et alternativ til fængsler) fortalte denne historie: ”En dreng, der var blevet diagnosticeret med opmærksomhedsforstyrrelse af en psykolog, blev bragt til drengehjemmet. Jeg stillede ham nogle almindelige spørgsmål, såsom: ’Hvad er den længste tid, du nogensinde har snakket i telefon med en pige?’ ’Tre til fire timer.’ ’Kan du

huske, hvad hun sagde?’ ’Ja, helt bestemt.’ ’Hvor længe kan du spille videospil?’ ’Otte timer i træk’. ’Hvad med at læse bøger?’ Han sagde, at han læste bøger fra start til slut – dem, han kunne lide at læse. Han spillede også basketball i fuld spilletid. Så for mig så det ud til, at han kunne fastholde opmærksomheden på hvad som helst, han var *interessert i*.”²²

Den canadiske psykolog Tana Dineen, der skrev bogen ’Fabrikationen af ofre’, sagde, at psykologi hverken er en videnskab eller en profession, men en industri, der forvandler folk til ofre for selv at opretholde en konstant indkomst.²³ Hun tilføjede i revisionen til sin bog fra 2001, at ”Den psykologiske industri er ikke bekymret over og foretrækker at overse den skade, den forvolder, ikke alene på brugerne, men også på samfundet som helhed.”²⁴

Efter at have infiltreret og sikret sig betroede stillinger og autoritet inden for uddannelsessystemet og iscenesat et struktureret angreb ved brug af psykiatriske diagnoser, slap psykiatrien sit næste våben, det farligste og mest indbringende, løs på vores ungdom – vanedannende psykiatriske stoffer, der gav sig ud for at være medicin.

”Den psykologiske industri er ikke bekymret over, og foretrækker at overse, den skade den forvolder, ikke alene på brugerne, men også på samfundet som helhed.”

– Psykolog Tana Dineen og forfatter til ’Fabrikationen af ofre’, 2001

VIGTIGE KENDSGERNINGER

1 Psykiatere har fremlagt hypotesen om, at psykiske problemer stammer fra en "kemisk ubalance" i hjernen, og at de forårsages af "neurobiologiske forstyrrelser" for derved at kunne retfærdiggøre ordineringen af stærke sinds- og personlighedsændrende stoffer.

2 Patienter bliver oplyst om, at de lider af "kemiske ubalancer" på trods af det faktum, at der ikke findes nogen test, som understøtter sådan en påstand. Der eksisterer ikke nogen reel opfattelse af, hvordan en korrekt kemisk balance tager sig ud.

3 Millioner af børn har fejlagtigt fået påklæbet etiketten "ADHD" eller "DAMP". Psykiaterne skaber dermed en generation af stofafhængige. Producenten af en af de meget solgte stimulanser, der udskrives mod "ADHD" og "DAMP" indrømmer, at det er et vanedannende stof.

4 Millioner af børn og unge tager også anti-depressiver, som europæiske, amerikanske og australske lægemiddelstyrelser har advaret om, kan føre til selvmord.

5 Stigningen i umotiveret og dødbringende vold blandt unge kan føres tilbage til indførelsen af og stigningen i receptudskrivningen af voldsfremkaldende stoffer til dem.

Matthew Smith blev tvunget af sin skole til at tage en psykiatrisk stimulan for at hjælpe ham med at "koncentrere" sig bedre. Imidlertid døde han i år 2000 som 14-årig af et hjertestop, som retsmedicineren henførte til den ordinerede stimulan. Stadig flere børn får stillet diagnosen ADHD eller DAMP, en lidelse, som aldrig er blevet klinisk påvist. Omfattende markedsføring har haft en del af ansvaret for stigningen.

KAPITEL TRE

Børn pushes på nervemedicin

Da James blev diagnosticeret med opmærksomhedsforstyrrelse, afviste hans mor, at han skulle have nervemedicin og flyttede ham til en anden skole. James' journal fulgte ham imidlertid, og rådgivere på den nye skole anbefalede, at der blev gennemført en psykologisk vurdering. Diagnosen: Opmærksomhedsforstyrrelse. Behandling: Nervemedicin.

Snart gik tingene ned af bakke. "Skolen stempede min dreng, gav ham nervemedicin, og han døde næsten," sagde moderen. Tre dage efter han fik medikamentet, fik hun et alarmerende opkald fra skolen. Hendes søn havde svære bryst smerter og var kørt på hospitalet med udrykning. Lægerne sagde, at det var en reaktion på stoffet. Da hun holdt op med at give sin søn piller, drev faren over.²⁵

James var heldig. Millioner af børn som ham rundt om i verden er ikke heldige!

Dr. Baughman oplyser: "Følgende børn er ikke længere hyperaktive eller uopmærksomme – de er døde. Jeg blev konsulteret mellem 1994 og 2001, enten lægeligt eller juridisk, formelt eller uformelt i følgende sager, der havde døden til følge: Den 11-årige Stephanie, som blev ordineret en stimulans og døde af hjertearytmi;

den 13-årige Matthew, der blev ordineret en stimulans og døde af kardiomyopati (sygdom i hjertemusklen, red.); den 7-årige Macauley, der blev ordineret en stimulans og tre andre psykiatriske stoffer fik et hjertestop; den 13-årige Travis, der blev ordineret en stimulans og fik kardiomyopati; den 9-årige Randy, der fik en stimulans og adskillige andre stoffer, døde af hjertestop; den 12-årige Cameron, blev ordineret en stimulans og døde af hyper-eosinofil syndrom (abnorm forøgelse af hvide blodlegemer, red.). Det er en høj pris at betale for at 'behandle' en 'sygdom', der ikke eksisterer."

"Da der ikke findes nogen abnormitet ved et 'ADHD barn', er den pseudolægelige etikette intet andet end en stigmatisering og den uberettigede medicinsk baserede, behandling, der ofte følger, at betragte som vold mod legemet. 'Medikamentet', der typisk udskrives recept på for ADHD eller indlæringsforstyrrelser, er et afhængighedsskabende og risikofyldt amfetaminlignende præparat."

– Børneneurolog dr. Fred Baughman, jr., 2002

Fupnummeret med den "kemiske ubalance"

Gennem massive reklame- og markedsføringskampagner bliver nervemedicin i stigende grad tildelt rollen som universalmiddel mod livets uundgåelige kriser og udfordringer.

Psykiatriens seneste kampagne er teorien om, at alle psykiske proble-

mer stammer fra en "kemisk ubalance" i hjernen eller en "neurobiologisk forstyrrelse".

Psykiateren David Kaisler er ikke nem at misforstå, når han udtaler sig om løggen om de neurobiologiske forstyrrelser. "Den moderne psykiatri har endnu til gode på overbevisende måde at bevise, at

der findes genetiske eller biologiske årsager til blot en enkelt psykisk sygdom ... Patienter bliver oplyst om, at de lider af "kemiske ubalancer" på trods af det faktum, at der ikke findes nogen test, som understøtter sådan en påstand, og ... der eksisterer ikke nogen reel opfattelse af, hvordan en korrekt kemisk balance tager sig ud.²⁶

I 2001 sagde Ty C. Colbert, ph.d., forfatter til 'Voldtægt af sjælen: Hvordan den moderne psykiatriske model med kemiske ubalancer' har svigtet patienterne: "Som ved alle andre psykiske forstyrrelser, er der ingen biologiske tester eller biologisk markør for ADHD". Han henviste til en konsensus-konference for de Amerikanske Sundhedsorganisationer (NIH) om ADHD, der havde konkluderet, at "som ved alle andre psykiske forstyrrelser, har forskere imidlertid med stor omhu forsøgt at finde bevis for, at ADHD er forårsaget af en kemisk ubalance, men de fandt intet."²⁷

Når ideen om en "kemisk ubalance" bliver brugt med succes for at sikre sig de uforvarende forældres samarbejde, udgør den en farlig præcedens. "Disse børn tror,

der er noget galt med deres hjerner, som gør det umuligt for dem at kontrollere sig selv uden at bruge en pille," sagde dr. Baughman.²⁸

Ved "pille" menes der selvfølgelig stærkt risikobetonede og vanedannende amfetamin-lignende stimulanser eller antidepressiva såsom selektive serotoningentagningshæmmere (SSRI).

Millioner af børn har fejlagtigt fået påklippet etiketten "ADHD" eller "DAMP". Psykiaterne skaber dermed en generation af stofafhængige. Producenten af methylphenidat (Ritalin) erkender, at det er et vanedannende stof.²⁹ Det er givet, at vanedannede stoffer skaber et samfund med stofhandel og misbrug.

Ritalin og andre stimulanser bliver nu solgt ulovligt i skolegården i flere lande for mellem 12 og 60 kr. pr. pille.³⁰ Pillerne, der er mere potente end kokain, bliver knust af børnene og sniffet. "Ganske mange har prøvet det. De fleste af drengene ryger det, nogle blander det med glukose og sniffer det," sagde den 14-årige Simon fra England.³¹ Børn og unge ned til 6-års alderen bliver afhængige af psykiatriske stoffer, der sælges ulovligt af børnepushere.³²

Den globale produktion af methylphenidat steg fra 2,8 tons i 1990 til 15,3 tons i 1997. I Mexico, steg salget af dette stof med 800 pct. mellem 1993 og 2001. Australien melder om en stigning i receptudskrivninger af nervemedicin til børn med en faktor 34 over de sidste to årtier. Der blev udskrevet omkring 250.000 mio. recepter for dexamfetamin i 2003, der således overstiger Ritalinforbruget.³³ Europarådets parlamentariske forsamling rapporterede i 2002, at det største forbrug af methylphenidat i Europa fandt sted i Schweiz, Island, Holland, Storbritannien, Tyskland, Belgien og Luxemburg. Antallet af børn, der blev ordineret stimulanser i England,

steg med 9.200 pct. fra 1992 til 2000.^{34a} I Danmark er antallet af børn og unge, der ordineres methylphenidat steget 5 gange fra 1997 til 2003. Stigningsraten er den samme for de 0-4 årige danske børn som for de ældre aldersgrupper.^{34b}

Andre 1,5 mio. amerikanske børn og unge får SSRI antidepressiva.³⁵ I Canada er antallet af teenagepiger, der får antidepressiva næsten fordoblet fra 1998 til 2002.³⁶ Antallet af receptudstedelser for antidepressive midler er mere end fordoblet på 10 år i England.³⁷

I dagens Queensland i Australien står børnene ikke længere i kø for at få mælk i skolen, men derimod

"som ved alle andre psykiske forstyrrelser, har forskere imidlertid med stor omhu forsøgt at finde bevis for, at ADHD er forårsaget af en kemisk ubalance, men de fandt intet."

– Ty C. Colbert, ph.d.,
forfatter til 'Voldtægt af sjælen'

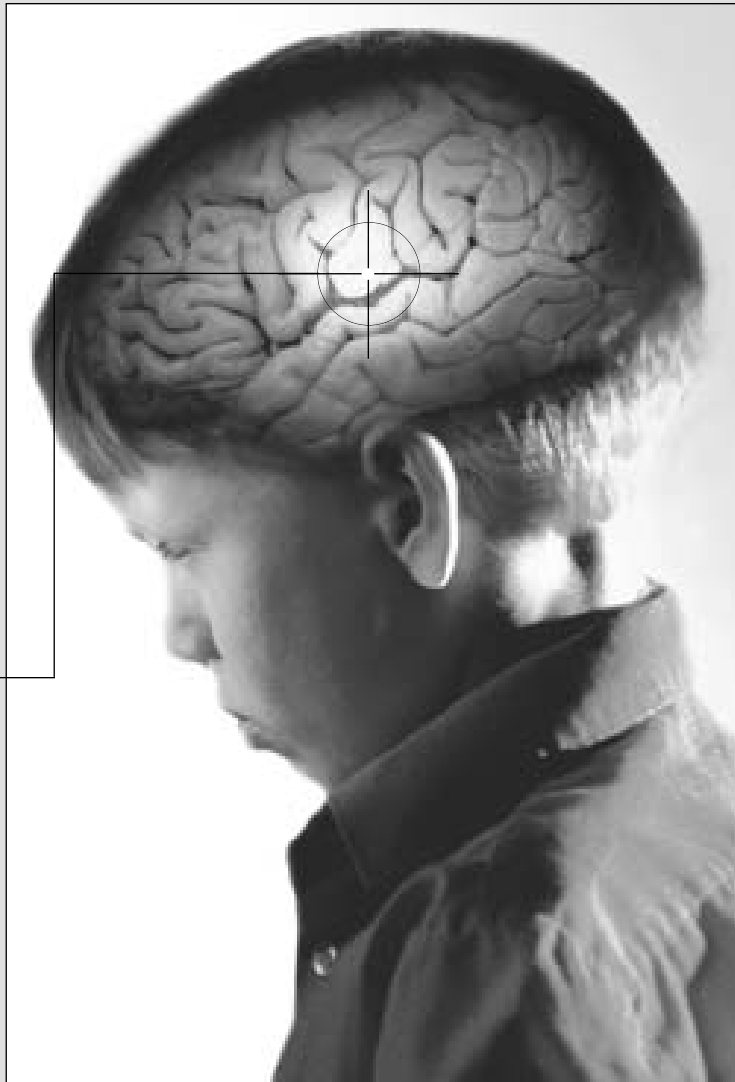
SET INDEFRA

Myten om den "kemiske ubalance"

Som det er blevet fremstillet i utallige illustrationer i psykiatri- og lægetidsskrifter er hjernen blevet dissikeret, dens dele navngivet og analyseret, og offentligheden har fået tudet ørene fulde med de seneste teorier om, hvordan de fysiske og kemiske komponenter i hjernen bestemmer adfærd, psykiske forstyrrelser og handicap. Det, der mangler i alt dette, er videnskabelige kendsgerninger.

"Der er ingen tester til rådighed, som kan afgøre den kemiske tilstand i hjernen hos en levende person." Der er heller ikke fundet nogen "biokemiske, anatomiske eller funktionelle objektive symptomer, som pålideligt adskiller hjernerne hos psykiatriske patienter."

– Elliot S. Valenstein,
ph.d., biopsykolog

for at få nervemedicin for at kontrollere deres "adfærdsproblemer". Lærerne bruger deres tid på at administrere "medicineringen".³⁸ Det er ikke et job, de bryder sig om. En lærer bemærkede: "Som lærer for de små klasser er det hjerteskrærende at skulle administrere (disse stoffer) til børn på bare 3 år og så se dem tilbringe hele dagen i en zombielignende tilstand."³⁹

Det har været katastrofalt for børnene.

Thomas Moore, som skrev 'Opskrift på en katastrofe', sagde, at man løber en "forfærdelig risiko" med en hel generation af børn, når man bruger nervemedicin som Ritalin. Nervemedicinen gives, sagde han, til "kortsigtet kontrol af opførsel – ikke for at reducere nogen identificerbar fare for (børns) helbred. En sådan kemisk kontrol af menneskelig adfærd i stor skala er ikke tidligere blevet gennemført i vores samfund bortset fra på plejehjem og sindssygehospitaler."⁴⁰

VIGTIGE KENDSGERNINGER

1 De psykologiske programmer til "afklaring af værdier" kom fra Tyskland og blev spredt til resten af verden. De blev indført under forskellige betegnelser såsom resultatorienteret undervisning i skolerne i 1960'erne.

2 Mindst fem af de teenagere, der var ansvarlige for skolemassakrerne, havde gennemgået psykologiske adfærdsmodificerende programmer såsom "dødsundervisning". Det gælder også for Eric Harris og Dyland Klebold, der var ansvarlige for skyderiet ved Columbine High School.

3 Den skadelige indflydelse fra psykologiske og psykiatriske programmer i skolerne kan illustreres med det følgende eksempel. En japansk skolelærer klædte sig ud som en terrorist og sprang derefter ind i et klasseværelse, hvorved han skræmte eleverne fra vid og sans. Han ville lære dem om vold.

4 Undervisningseksperten Beverly Eakman, som har skrevet en bestseller om skolen fastslår, at psykiatere og psykologer har en dagsorden om "at kaste systematisk, boglig og akademisk viden over bord" til fordel for et manipulerende, psykologiseret program og skadelig psykofarmaka.

Psykiatriens stoffer og psykologiske praksisser har været årsag til vold i skoler i USA som f.eks. skyderiet i Columbine, Colorado (ovenfor) i 1999, og de har været en del af mange sager med teenagevold i flere lande.

KAPITEL FIRE

Begreberne rigtigt og forkert fjernes

Den 11-årige Andrew Goldon og hans 13-årige fætter Mitchell Johnson satte i marts 1998 brandalarmen i gang på den amerikanske mellemskole i Westside i Arkansas. Det fik elever og lærere til at samles i skolegården. Derefter begyndte de to drenge at skyde helt vilkårligt mod deres ofre, og dræbte fire elever og en lærer.⁴¹

I 2002 dræbte en tysk studerende, der var blevet udvist fra sin lærestald, 18 mennesker, mens de forberedte sig til den afsluttende eksamen, hvorefter han begik selvmord. I Japan huggede en 14-årig hovedet af sin 11-årige ven. En anden teenager stak en ældre nabo til døde, fordi han ville finde ud af, hvordan det føltes at dræbe nogen.⁴² Det bliver også rapporteret, at der er sket en drastisk forøgelse af vold i skolerne i Japan, Canada, Israel og Frankrig.⁴³ Der er nu blevet oprettet specialskoler i England til forstyrrende og indimellem voldelig unge, som er blevet smidt ud fra andre skoler.⁴⁴

Der er blevet fremsat mange mulige forklaringer herpå, såsom vold på fjernsyn, tilgængeligheden af skydevåben og andre våben.

Børn kan selvfølgelig blive påvirket af volden på TV. Og det er rigtigt, at skydevåben er let tilgængelige i USA. Det er knive også. De var også tilgængelige for 40 år siden. Det betød dog ikke, at børn af den grund gik ud og begik koldblodige, overlagte massakrer med dem.

For at finde frem til den virkelige forklaring må man undersøge uddannelsessystemet nærmere, specielt den eksisterende undervisningsplan for moralske værdier. Det er nu blevet fastslået, at undervisningen i moral, ændrede fokus i USA og andre lande fra 1967. Det var på det tidspunkt, hvor begrebet 'afklaring af værdier' først dukkede op i skolerne.

'Afklaring af værdier' blev oprindeligt udviklet i Tyskland og siden indført i USA og andre lande under forskellige navne: Sensitivitetstræning, mødegrupper, selv værdstræning, moralsk argumentation, konfliktløsning og kritisk tænkning, for blot at nævne nogle få. Det handler om mentale teknikker, skabt med det formål at ændre adfærd, eller formuleret mere konkret, at ændre overbevisninger.⁴⁵

Børn og unge bliver manipuleret og præget med det formål at fremkalde visse ønskværdige psykologiske "resultater". En del af denne proces består af at nedbryde og behændigt nedgøre barnets allerede tilegnede værdier – i særdeleshed hvad angår dets familieværdier – og dernæst

erstatte dem med ideen om, at der ikke er fastsat rigtige eller forkerte normer. Der findes kun personlige opfattelser.

Tom DeWeese fra the American Policy Foundation, fortalte om en 9-årig dreng, som havde fortalt sin mor, at han efter en værdiafklaringstime anså skovarbejdere for at være ligesom mordere og fanatikere. "De psykologibaserede programmer skader børn ... Det er tankekontrol fra vugge til grav," sagde DeWeese.⁴⁶

**"Gentolkningen og sluttelig tilintetgørelsen af begreberne rigtigt og forkert ... står som målene for praktisk taget al effektiv psykoterapi ...
Psykiatrien må nu beslutte, hvad der skal være menneskehedens umiddelbare fremtid. Ingen andre kan."**

— G. Brock Chisholm, 1945, psykiater og
Canadas vice-sundhedsminister

Ifølge William Kilpatrick, der skrev 'Hvorfor Johnny ikke kan skelne mellem rigtigt og forkert', bliver der "ikke brugt tid på at vejlede om moralske spørgsmål og i at forme personligheden. Disse dyder bliver ikke forklaret eller diskuteret, der bliver ikke opstillet nogen model for god opførsel, der gives ingen begrundelse for, hvorfor en dreng eller pige som udgangspunkt skulle ønske at være god."⁴⁷

Undervisningseksperter Eakman beskrev psykiatriens og psykologiens indvirkning på skolerne: "Deres klare og udtalte dagsorden har været at blæse på systematiske, akademiske, videnskabelige læseplaner."⁴⁸

Mindst 5 af de teenagere, der har begået massakrer i skoler, har gennemgået psykologisk adfærdsændrende programmer såsom "dødsundervisning" eller "vredesstyringsterapi".

Undervisningsplanen for sundhed og samfundsvidenskab for Arkansas' skoler i USA inkluderer "konfliktløsning". Der lægges vægt på, at eleverne "undersøger de mulige årsager til konflikter på skolen, i familien og samfund" og "demonstrerer strategier, så man undgår og kan klare konflikter på en sund måde." Det meget omtalte skyderi på Westside Arkansas skole blev fremprovokeret af, at en af drengene ville slå op med sin veninde, og måden at "gøre det på" var tilsyneladende at slå sine medstuderende ihjel med koldt blod. Og mens "vredesstyringsterapi" hævdes at lære individet at kontrollere sin aggression og vrede, tæver en dreng en klassekammerat så slemt, at drengen 6 dage efter stadig var indlagt på hospitalet.⁴⁹

Det psykologiske eksperiment, som kaldes dødsundervisning, har været brugt i mange lande siden 1970'erne. Det kræves ifølge programmet, at børnene diskuterer selvmord,

og skriver deres egne testamenter og eftermæler. Ved et amerikansk kursus i "dødsundervisning" (der i slørende vendinger blev kaldt "kriminalteknisk undervisning"), fik en klasse besked på at gå ud til en afsidesliggende flodbred for at observere en iscenesat "forbrydelse". En sønderlemmet mannequin i et bagagerum på en bil indgik i sceneriet med en afsavet arm i en bærepose og en blodig nedstryger.⁵⁰

I et bizart forsøg på at uddanne børn om vold, forklædte en lærer i Kyoto i Japan sig med kasket og solbriller og svang en trekvart meter lang metalstang over hovedet, mens han sprang ind i en 4. klasse. Eleverne flygtede over borde og stole i et forsøg på at komme væk.⁵¹

Bekymrede forældre og pædagoger henviser til Eric Harris og Dylan Klebold, der udførte massakren ved Columbine High School, som det bedste eksempel på at "vredesstyringsterapi" og "dødsundervisning" er et fejlslag.

Eric Harris tog et anti-depressivt middel, som kan føre til voldelig mani. Han og Dylan Klebold havde været idømt psykologisk behandling blandt andet "vredesstyringsterapi". Eric Harris havde ydermere fået at vide, at han skulle forestille sig sin egen død. Han havde

derefter haft en drøm, hvor han og Dylan Klebold stormede omkring i en skyderus i et indkøbscenter. Efter at have skrevet om sin drøm og givet historien til læreren, udlevede Eric Harris og Dylan Klebold drømmen ved at dræbe en lærer, deres klassekammerater, og sig selv.⁵²

Kombiner et værdineutralt system eller "vredesstyringsterapi" med den vidt udstrakte brug af voldsfremkaldende, psykiatriske stoffer i et "opdragelsesmæssigt" forløb, og vi har en krudttønde, der blot venter på en gnist.

Eric Harris

Jeremy Strohmeyer

Kip Kinkel

Disse unge forbrydere begik mord efter at være blevet udsat for psykiatriske eller psykologiske adfærdsmodificerende teknikker eller stoffer. De dræbte 22 personer i alt.

SÆRRAPPORT

Hvad er det, der virkelig sker med skolen?

De studerende bliver i dag ofte undersøgt eller får lavet en "profil" gennem brug af spørgeskemaer, som spørger til deres egen og deres forældres holdninger og adfærd. De inkluderer spørgsmål som, hvor mange gange har de brugt kokain eller haft samleje.⁵³

I et amerikansk teenager screeningsprogram får eleverne stillet spørgsmål som "Har der været et tidspunkt, hvor du syntes, at intet var sjovt, og du bare ikke var interesseret i noget?"⁵⁴ Barnet kan blive henvist til en psykolog eller psykiater og bliver ofte ordineret piller. Psykiateren Joseph Glenmullen fra Harvard sagde, at symptom-spørgeskemaet bliver brugt for at diagnosticere "depression". Det "kan se videnskabeligt ud", men "det er et fuldstændigt subjektivt målesystem."⁵⁵

De stoffer, der ordineres for "depression", er kendt for at forårsage vold og fremkalde selvmordsimpulser. Den engelske lægemiddelstyrelse advarede i 2003 om ikke at udskrive SSRI-antidepressiver til unge under 18 pga. selvmordsrisikoen. Året efter udstedte den amerikanske Levnedsmiddel- og Lægemiddelstyrelse (FDA) en tilsvarende advarsel på lige fod med tilsvarende organer i Australien, Canada og Europa. Den amerikanske Levnedsmiddel- og Lægemiddelstyrelse (FDA) beordrede i oktober 2004, at en tydelig advarsel i "sort ramme" om at brugen af medikamentet kan føre til selvmord skulle placeres på SSRI pilleglas og pakninger.

Advarslen kom for sent for Matt Miller og Cecily Bostock. Matt hængte sig selv på sit badeværelse efter at have været på SSRI antidepressive midler en uge. Cecily stak sig selv i brystet med en køkkenkniv to uger efter, at hun var begyndt at tage et antidepressivt mid-

del.⁵⁶ Cecily's mor Sara konstaterede, "at dø på denne voldsomme og usædvanlige måde uden at give en lyd fra sig ... det må have været (det psykofarmakologiske præparat), der gjorde hende utilregnelig."

En advarsel i "sort ramme" rækker ikke til at beskrive problemets omfang, idet stadig flere børn dør af stoffer, som de får udskrevet på recept mod opdigtede forstyrrelser og som den amerikanske Levnedsmiddel- og Lægemiddelstyrelse har godkendt. Der findes også en forbindelse mellem de psykiatriske stoffer tillige med skoleprogrammer og den stigende brutale voldsudøvelse blandt unge. Psykotiske episoder og voldelig adfærd er blevet sat i forbindelse med længere tids misbrug af stimulanser.⁵⁷ Mindst 5 pct. af patienterne, der tager SSRI'er lider af "almindeligt anerkendte" bivirkninger, herunder ophidselse, angst, aggression, hallucinationer og depersonalisering.⁵⁸

Sagerne om voldsudøvelse blandt unge, der får psykofarmaka, kan ikke ignoreres. Et udvalg af sådanne forbrydelser følger her: Den 15-årige Andreas fra Tyskland skød og dræbte sin stedfar i februar 2004. Han havde på det tidspunkt været i psykiatrisk behandling i flere år og tog receptpligtig psykofarmaka. Den 17. maj 2004 blev den 19-årige Ryan Furlough fra Maryland dømt for et mord i 2001 på en skolekammerat. Ryan var på et ordineret antidepressivt middel på det tidspunkt. I juli 1999 stak to drenge på 15 og 16 i Japan en 16-årig gymnasieelev ned, efter de havde taget et sedativ (sovepille) fordi, som de sagde, det gjorde dem "usårlige".

Undervisningseksperter Beverly Eakman anbefaler, at "sende den psykiske sundhedsindustri på ferie, langt væk fra vore hjem og skoler."⁵⁹

VIGTIGE KENDSGERNINGER

I Det var psykiatere, der fortalte regeringer overalt, at de kunne befri verden for kriminalitet og ulykke – om end til en høj pris. Men for psykiatrien er det korte af de meget lange løfter, at det er småt med resultater – faktisk ingen.

2 I 1930 kunne 3 mio. voksne amerikanere ikke læse, fordi de aldrig havde gået i skole. I 1990 var der 40 mio. voksne, der ikke kunne læse, skønt de fleste havde gået mellem 9 og 12 år i skole.

3 I England hævdes det, at to millioner mennesker er analfabeter. I Tyskland er tallet 800.000. I Danmark anslås det, at 300.000 er funktionelle analfabeter.

4 I USA steg stofmisbruget hos børn og unge med mere end 2.900 pct. fra 1965 til 2001. I Danmark har næsten halvdelen af de unge prøvet at ryge hash, mens andelen i Tyskland er helt oppe på tre fjerdedele.

KAPITEL FEM

Børn uden faste holdepunkter

At fjerne uddannelsens grundpiller "er et skridt imod en forbedret opdragelse", var Thorndikes budskab. "Mentalhygiejnekæmperne" sagde, at skolen kunne være brændpunktet, hvor man "opdagede, forebyggede og behandlede personlighedsforstyrrelser." Og neurotiske børn, sagde Brock Chisholm, blev skabt af de "skadelige sandheder", som deres forældre fodrede dem med, og frustrationer blev forårsaget af de ubrugelige idéer om godt og ondt, rigtigt og forkert. Verdensføderationen for psykisk sundhed (WFMH) informerede myndighederne om, at familien skulle svækkes for at "befri børnene fra familielivets tvang". Det var deres hensigt, at det ville føre til en "forbedret psykisk sundhedstilstand". De hævdede ligefrem, at skolen har ansvaret for "at opdage de fysiske og psykiske handicap, som forældrene overser ..." ⁶⁰ Wundt krævede "frihed fra moral".

I kølvandet på anden verdenskrig, søgte adskillige psykiatere foretræde for den amerikanske kongres for at få endnu flere psykiatere ansat. De hævdede, at sindslidende og deres familier i fremtiden kunne spares for mange lidelser, og at verden kunne befries for kriminalitet og ulykke. Men tro mod deres for længst etablerede arbejdsmonster i ethvert område

af menneskelig aktivitet, "er det korte af de meget lange løfter", at det er småt med resultater – faktisk er der ingen. De er reelt farlige at komme i nærheden af. ⁶¹

Hvad er det, vi får ud af psykiatriens og psykologiens tvivlsomme og skadelige medicinering og utidige indblanding?

Undervisningsniveauets frie fald

I 1930 kunne 3 millioner voksne amerikanere ikke læse, fordi de aldrig havde gået i skole. I 1990 var tallet 40 millioner, selvom de fleste havde gået i skole i 9 til 12 år. ⁶² Op mod 44 mio. voksne amerikanere er ikke i stand til at læse advarslen på beholdere med plantegift, et brev fra deres børns lærer eller forsiden på den daglige avis, og 53 pct. af dem, der har gennemgået højere uddannelse, kan ikke regne ud, hvor mange penge, de skal have i byttepenge, hvis de giver servitricen

"Lægernes mål burde være at gøre, hvad de kan for at holde børn væk fra ordinerede stoffer, specielt dem som har en indvirkning på sindet."

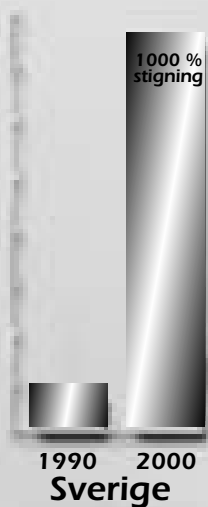
– George Lipton, leder af afdelingen for psykisk sundhed i Vestaustralien

3 dlr. og skal betale 60 cent for en kop kaffe og 1,95 dlr. for en sandwich.

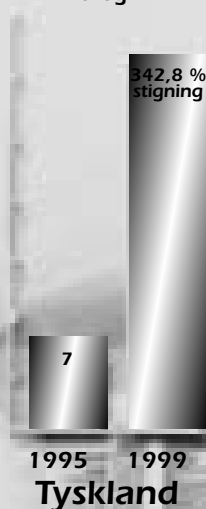
I New Zealand har man beregnet, at ca. 100.000 mennesker har svært ved at læse, mens næsten 48 pct. af de indsatte i fængsler læser dårligere end en 10-årig. ⁶³ Det hævdes, at mere end to millioner mennesker i England er fuldstændige analfabeter. I Tyskland var der over 800.000 analfabeter i 1989, mens Danmark anslås at have 300.000 funktionelle analfabeter. ⁶⁴

International eksplosion i medicineringen af børn

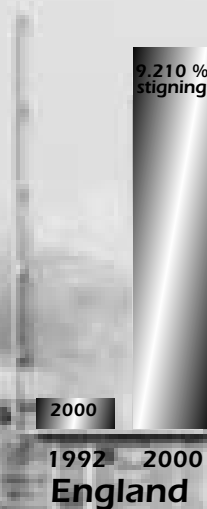
Antallet af børn på stimulanser er steget med 1.000 pct. fra 1990 til 2000

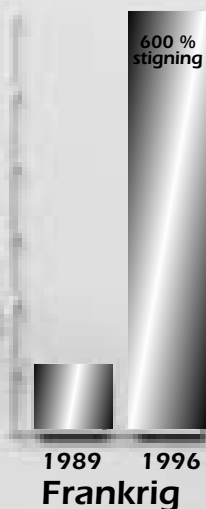
Antal piller af stimulerende midler der ordineres (i millioner): En stigning på 24 mio. mellem 1995 og 1999

Antal børn der ordineres stimulanser: En stigning på 184.200 fra 1992 til 2000

Antal børn der får etiketten hyperaktiv: 600 pct. stigning fra 1989 til 1996

I 1975 advarede forfatterne Peter Schrag og Diane Divoky i deres bog 'Myten om det hyperaktive barn' om en kommende generation på stimulanser.

"En hel generation er langsomt ved at blive programmeret til ikke at stole på dens egne instinkter, til at betragte afvigelse fra en accepteret, snævert godkendt norm som en sygdom og at stole på statens institutioner og teknologi til at definere og fabrikere dens 'helbred' ... virkningen af denne programmering er næsten umulig at beregne."

Ikke desto mindre, og på trods af talrige advarsler i de følgende to årtier, udviste 1990'erne en alarmerende stigning i antallet af børn, som blev diagnosticeret med ADHD og DAMP, og som er blevet ordineret stimulanser og anti-depressiver.

Selv mord blandt børn stiger foruroligende

Kombinationen af børn og psykiatriske stoffer er dødsensfarlig.

■ I november 1997 kunne man i en artikel i et lægetidsskrift læse, at: "Sammenhængen mellem brugen af benzodiazepiner (beroligende midler) og selvmordsforsøg er særlig udpræget for ... teenagere og for mænd."⁶⁵

■ Det australske og new zealandske psykiatriske tidsskrift skrev, at en undersøgelse fra april 1996 påviste, at "de ældre tricycliske antidepressiva udgør en betydelig årsag til selvmord" og er ansvarlig for flertallet af dødsfald mellem 1986 og 1990, der er blevet sat i forbindelse med antidepressiv medicin.⁶⁶

■ En fransk undersøgelse fra december 1996 med titlen 'Selvmord og psykofarmaka' fastslog, at "selvmordsforsøg er hyppigere blandt patienter, som indtager antidepressiver sammenlignet med patienter, som får placebo."⁶⁵

■ Omkring 2.000 unge under 25 år forsøger hvert år at begå selvmord i Danmark.⁶⁸

■ I Israel er den anslåede selvmordshyppighed for drenge og unge mænd mellem 15 og 19 år steget med cirka 183 pct. i perioden 1981-1994.⁶⁹

Voldskriminalitet og stofmisbrug

Psykiatere påstår, at de har en ekspertise mht. at tage sig af kriminalitet, alligevel er voldskriminalitetsraten i EU, Australien og Canada steget så kraftigt inden for de seneste år, at man må frygte, at hvis udviklingen ikke vendes, vil den snart overgå USA's.⁷⁰ Kriminalitetsniveauet steg mellem 1975 og 2000 som følger:

- 97 pct. i Frankrig.
- 145 pct. i England, og

■ 410 pct. i Spanien.⁷¹

■ Voldskriminaliteten i Holland blev næsten fordoblet mellem 1996 og 2001.⁷²

■ I USA steg stofmisbruget hos børn og unge med mere end 2.900 pct. fra 1965 til 2001.⁷³

■ Tre fjerdedele af Tysklands teenagere har prøvet hash.

Forestil dig det følgende scenario. Du er bekymret for de 2 pct. af dine elever, som er stofmisbrugere. Du læser om en "ekspert", der siger, at han kan klare problemet. Du interviewer ham, og han fortæller dig, at han er en autoritet og vil tage sig af det for dig. Det behøver du slet ikke at bekymre

dig om. Så du får skolen til at ansætte ham. Et år senere har 20 pct. af eleverne et problem med stoffer.

Du sender bud efter eksperten og spørger, hvorfor der nu er et værre stofmisbrug.

Han svarer, uden at blinke: "Du har helt ret. Det er virkelig et problem. I år får jeg brug for dobbelt så mange midler." Det første, jeg vil

gøre, er at få en anden ekspert til at undersøge problemet. Afhængigt af, hvad han finder frem til, bliver jeg så nødt til at ansætte et par eksperter mere til at hjælpe mig, og i slutningen af året har vi klart problemet."

Ville du gribe efter tegnebogen eller smide ham ud?

Staten har lige netop ansat sådanne eksperter for skatteydernes penge. De er psykiatere og psykologer. Og de hævder at være netop de eksperter, der kan tage sig af samfundets narko-, volds- og uddannelsesproblemer. De siger også, at de vil tage sig af vores sindssyge og helbrede dem. Og vi har betalt dem ikke alene millioner, men milliarder for at varetage disse funktioner. Og de har ikke leveret varen.

"Børnepsykiatere er nogle af de farligste fjender ikke blot for børn, men også voksne ...
De må afskaffes."

– Professor emeritus
i psykiatri, Thomas Szasz, 1997

VIGTIGE KENDSGERNINGER

1 En kompetent, ikke-psykiatrisk læge, der kan finde faktisk eksisterende underliggende fysiske tilstande, der forårsager de "psykiatriske" symptomer, bør udføre de fysiske undersøgelser.

2 Ifølge lægelige eksperter, har "hyperaktiv" adfærd mange årsager lige fra, men ikke begrænset til, allergier, tilsætningsstoffer, miljøgifte, søvnproblemer, og bestemte typer af medicin.

3 Hvis et barn ikke lærer eller er bagud i skolen eller ikke kan koncentrere sig, kan det være nødvendigt at få en kompetent hjælperærer til at tage sig af barnet.

4 Et barn kan også have besvær, fordi han eller hun er meget kreativ eller meget intelligent og har behov for større udfordringer.

KAPITEL SEKS

At genvinde kontrollen

Vi har med denne rapport vist, hvordan psykiaterne og psykologerne har fået plads i vores engang så succesfulde uddannelsessystemer og lavet dem om til adfærdslaboratorier.

Der er ikke desto mindre mange modige enkeltpersoner, som har succes på trods af dette forfald. Et eksempel er den unge mor, som blev nødt til at kæmpe for at få sit børnehaveklassebarn henvist til en øre-, næse- og halsspecialist, da hun havde mistanke om, at han havde problemer med hørelsen. Skolesygeplejersken henviste ham i stedet til psykolog, som stemplede ham med diagnosen opmærksomhedsforstyrrelse og sagde, at han blev nødt til at tage nervemedicin. Moderen kæmpede ufortrødent videre i fire måneder for at få sønnen henvist til speciallægen. Denne fandt, at drengen

havde en kronisk væskeansamling i øret, der betød en hørenedsættelse på 35 decibel. Drengen blev indlagt, inden der var gået en måned. En operation på 15 minutter betød, at drengen undgik at skulle tage nervemedicin under hele sin opvækst.⁷⁴

En anden mor blev indkaldt til møde på skoleinspektørens kontor, hvor en psykolog forklarede, at hendes søns hjerne ikke var i stand til at sende korrekte signaler. Det var grunden til, at sønnen Tim ikke kunne koncentrere sig over længere perioder. Tim fik derefter Ritalin. Han mistede appetitten, fik hoved-

pine, blev let træt, men det var alligevel næsten umuligt for ham at sove om natten. Tim bad om ikke at blive gjort afhængig af piller og sagde: "Mor, jeg tænker bedst selv."

Hun tog efter at have rådført sig med en ven sønnen til en læge, som brugte alternativ medicin. Han fik Tim taget af nervemedicinen og begyndte i stedet at give ham næringsstoffer og vitaminer. Han fandt derefter, at Tim var allergisk over for visse fødevarer. Da dette blev korrigeret, begyndte Tim igen at spise og faldt i

søvn naturligt. Det blev også fundet, at Tim var begyndt at bruge helordsmetoden (ordbilledmetoden) i skolen, hvilket havde bevirket, at han ikke kunne forstå, hvad han læste. Hans mor købte et fonetisk spil til ham. Hun lærte ham grammatik og inden for få måneder forbedrede han sine færdigheder fra andenklasseniveau til sjetteklasseniveau.⁷⁵

"Stol ikke, og jeg råber, stol ikke på psykologer, psykiatere og på den nuværende moderne uddannelseskultur, der pusher stoffer."

– Dr. Julian Whitaker, Whitaker Wellness Institute, kommissionsmedlem for MMK's internationale afdeling

Forældrene kan være dem, der bedst kender og med rette, kan overtage den fulde kontrol over situationen. Sådanne synspunkter mistes alt for let, i hvad der oftest er en ikke jævnbyrdig kamp for patienter og familie.

Disse eksempler viser, at håbet kan genskabes, når løgnene fjernes, og at der findes billige, ikke-privatlivskrænkende og nyttige alternativer til den dyre, tvungne og ubrugelige diagnosticering, medicinering og andre "løsninger", der tilbydes af psykiatrien.

Det er en kendsgerning, at udiagnosticerede og ubehandlede fysiske tilstande ofte kan manifestere sig som "psykiatriske symptomer".

Psykiateren Sydney Walker nævner mange årsager til hyperaktiv adfærd i sin bog 'Fupnummeret med hyperaktivitet', blandt andet, at: "Børn med en hjernesvulst på et tidligt stadium kan udvikle tegn på hyperaktivitet eller manglende opmærksomhed. Det samme gælder børn, som har fået bly- eller insektmiddelforgiftning. Det gælder også for børn med sukkersyge i begyndelsesstadiet, hjertesygdomme, ormeangreb, virus- eller bakterieinfektioner, fejler-næring, hovedskader, arvelige sygdomme, allergier, epileptiske anfald, eller som er udsat for kviksølv- eller manganforgiftning, og hundreder – ja, hundredvis – af andre lægelige problemer af mindre, større, eller sågar livstruende karakter. Men alle disse børn bliver alligevel stemplet som hyperaktive eller med opmærksomhedsforstyrrelse."⁷⁶

I en engelsk udgivelse 'Psykiske sygdomme er ikke alle i sindet', fremgår det, at "kombinationen af enhver af følgende: dårlig ernæring, overforbrug af sukker eller antinæringsstoffer, stimulanser eller beroligende midler, fødevare-allergier m.m. kan alle være en virkelig faktor ved psykiske eller følelsesmæssige helbredsproblemer. Afhjælpningen af disse faktorer vil ofte resultere i markante forbedringer."⁷⁷

Tusinder af børn, der er blevet sat på psykiatriske stoffer, er simpelthen blot "kvikke". "Der er gang i dem, ikke fordi deres hjerner ikke virker rigtigt, men fordi de bruger det meste af dagen på at vente på, at de langsommere elever indhenter dem. Disse elever er ved at 'dø af kedsomhed', og mennesker, som keder sig, er rastløse, urolige, anspændte og (specielt hvis de er drenge) opsøger ballade."⁷⁸

Analysen har vist, at brug af hjælpelærere fører til forbedringer i skolen.⁷⁹ Hvis dit barn ikke lærer noget, sækker bagud i skolen, bare ikke synes det er sjovt eller ikke kan koncentrere sig, så find en dygtig hjælpelærer, som kan skabe resultater. Og fortæl lærerne, at du ønsker, at dit barn fuldt ud forstår de ord, det læser ved hjælp af en enkel ordbog.

Der er en hel verden til forskel mellem kunsten at identificere symptomer og videnskaben om at finde og behandle årsager. Psykiaterne specialiserer sig i at katalogisere symptomer og fortæller os, at symptomerne er årsagerne, og at deres behandling virker. De fortsætter derefter med kun at behandle symptomerne. Som et resultat

af det er der mange, der tror på deres propaganda om, at det er forældre, fattigdom, forbrydelser, analfabetisme, selvmord, psykisk sygdom m.v., der er "årsagerne" til de nuværende ungdomsproblemer.

Men disse er ikke årsager. De er kun symptomer og i bedste fald har psykiatriens kejtede håndtering og behandling bevirket en forvær-

ring af hver eneste af "tilstandene" nævnt ovenfor. Da de ikke ser de egentlige årsager, forbliver de ude af stand til at se konsekvenserne af deres handlinger. Og i det faktum ligger den vigtigste sandhed om de sociale problemer, der karakteriserer vores ungdom og samfundet generelt. Den virkelige årsag til vores nuværende misere er psykiatrien selv.

Ethvert samfunds endelige mål, når det drejer sig om uddannelse, må være at højne evnen, initiativet og det kulturelle niveau og dermed samfundets mulighed for overlevelse. Det kan kun opnås, når psykiatrien og psykologerne, deres snærende undersøgelser, deres krænkende og utroværdige "diagnoser" samt skadelige nervemedicin bliver fjernet fra skolerne og vores børns liv.

Tusindvis af børn bliver sat på psykiatriske stoffer, simpelthen fordi de er "kvikke". "Disse elever er ved at 'dø af kedsomhed', og mennesker, som keder sig, er rastløse, urolige, anspændte og (specielt hvis de er drenge) opsøger ballade."

– Dr. Sydney Walker, forfatter til 'Fupnummeret med hyperaktivitet'

ANBEFALINGER

Anbefalinger

- I** Du har ret til at afvise tilbud om, at dit barn skal underkastes psykologiske eller psykiatriske undersøgelser, tester eller evaluering i skolen. Du skal sikre dig, at dit barn går i en skole, der anerkender denne ret.
- 2** Hvis dit barn underkastes psykologisk eller psykiatrisk screening uden dit tilsagn, eller bliver tvangsmedicineret eller skadet, så søg rådgivning hos en advokat for at afgøre, om du kan få rejst en straffe- eller civilretssag. Det gælder specielt dem, der har formuleret spørgeskemaerne, og i fald det er psykologer og psykiatere, deres uddannelsesinstitutioner og foreninger.
- 3** Tal på dit barns vegne. Start eller gå med i en forældregruppe, som kan give jeres mening til kende om falske etiketter og medicinering af børn. Støt hinanden.
- 4** Støt lovgivningstiltag, som vil beskytte børn mod psykiateres og psykologers indblanding, og som vil fjerne deres destruktive påvirkning fra vore skoler.
- 5** I sidste instans må psykiaterne og psykologerne fjernes fra hele uddannelsessystemet, og deres tvangsmæssige og ubrugelige metoder bør ikke blive støttet af staten.

Medborgernes Menneskerettighedskommissions internationale afdeling

Medborgernes Menneskerettighedskommission (MMK), der på engelsk hedder Citizens Commission on Human Rights (CCHR), blev stiftet i 1969 af Scientologi Kirken for at undersøge og afsløre overtrædelser af menneskerettighederne inden for psykiatrien og for at bringe orden i behandlingsområdet for psykiske forstyrrelser. I dag er der flere end 130 afdelinger i mere end 31 lande. MMK's rådgivende komité, der udgøres af kommissionsmedlemmer, omfatter læger, advokater, undervisere, kunstnere, forretningsfolk og repræsentanter for menneskerettighedsgrupper.

Selvom MMK ikke selv tilbyder lægelig eller juridisk assistance, arbejder vi tæt sammen med og støtter læger og lægegeringen. Et af hovedområderne for MMK's arbejde er psykiatriens svindel med brug af subjektive "diagnoser", der mangler ethvert videnskabeligt og lægeligt grundlag, men som bliver brugt til at opnå offentlige bevillinger i milliardstørrelsen. Med de falske diagnoser som undskyldning ordinerer psykiaterne ødelæggende behandlinger, herunder personlighedsændrende medicin der skjuler den berørtes tilgrundliggende

vanskeligheder og dermed forhindrer hans eller hendes helbredelse.

MMK's arbejde skal ses i forlængelse af Verdenserklæringen om Menneskerettighederne, i særdeleshed de følgende forskrifter, som dagligt krænkes af psykiatere:

Artikel 3: "Enhver har ret til liv, frihed og personlig sikkerhed."

Artikel 5: "Ingen må underkastes tortur eller grusom, umenneskelig eller vanærende behandling eller straf."

Artikel 7: "Alle er lige for loven og har uden forskelsbehandling af nogen art lige ret til lovens beskyttelse."

Som en følge af psykiatriens falske diagnoser, stigmatiserende etiketter, love, der giver ubesværet adgang til frihedsberøvelser, brutal og personlighedsændrende "behandling", bliver mange tusinder skadet og nægtet deres naturlige menneskerettigheder.

MMK har inspireret og støttet mange hundrede reformer ved at få foretræde for parlamentsudvalg og har selv gennemført offentlige høringer om psykiatriske overgreb, og udført generelle og specielle informationskampagner, ligesom MMK samarbejder med medierne, politiet og offentligt ansatte over hele verden.

OPGAVEERKLÆRING

MEDBORGERNES MENNESKERETTIGHEDSKOMMISSION (MMK)

undersøger og belyser psykiatriske overtrædelser af menneskerettighederne. Kommissionen arbejder sammen med ligesindede grupper og personer, som deler et fælles mål om at få rensset op inden for det psykiske sundhedsområde. Vi vil fortsætte med det arbejde, indtil psykiatriske overgreb og tvangsmæssig praksis er ophørt, og menneskerettighederne og værdigheden er givet tilbage til alle mennesker.

Raymond N. Haynes **Californiens Nationalforsamling**

"MMK er kendt for deres langvarige arbejde for at forhindre ukorrekt stempling og medicinering af børn ... De bidrag, som MMK (CCHR International) har ydet, både lokalt, nationalt og internationalt, indenfor det psykiske behandlingsområde, er uvurderlige og afspejler en organisation, som er viet til de højeste idealer indenfor det psykiske sundhedsvæsen.

Patti Johnson **Medlem af Colorados Undervisningsnævn**

"En indsats fra organisationer som MMK er afgørende, hvis vore skoler igen skal blive til stedet, hvor der sker en indlæring. Dette kan kun gøres ved at fjerne uanvendelige læseplaner og

eksamensopgaver med psykiatrisk eller psykologisk tankegods og tillade vore børn gennem god akademisk undervisning at opnå deres faglige niveau og mål ved hjælp af deres iboende potentiale. Endnu engang tak til MMK."

Dr. Eleonore Prochazka **Farmaceut og ekspert i toksikologi** **fra Tyskland**

"Jeg advarer mod farerne ved psykiatrisk behandling, gennem brug af psykiatriske stoffer og andre metoder, som kan lede til en ødelæggelse af personligheden – endog forårsage døden. Jeg ønsker at rette en tak til MMK for deres bemærkelsesværdige engagement for at bringe sandheden om dette emne frem i lyset."

Kontakt:

Medborgernes Menneskerettighedskommission (MMK)

Faksingevej 9A, 2700 Brønshøj

Tlf.: 39 62 90 39 • E-mail: m.m.k.@inet.uni2.dk
eller

CCHR International

6616 Sunset Blvd., Los Angeles, California 90028 USA

Tlf. 001 323 467 4242

<http://www.cchr.org>

<http://www.psychcrime.org>

E-mail: humanrights@cchr.org

MMK's INTERNATIONALE AFDELING

Kommissionsmedlemmer & rådgivere

MMK's kommissionsmedlemmer rådgiver og hjælper MMK ud fra deres faglige viden med at gennemføre reformer i det psykiske sundhedsvæsen og med at sikre de sindslidendes rettigheder.

Præsident

Jan Eastgate
Medborgernes Menneskerettighedskommissions internationale afdeling
Los Angeles

Præsident for MMK's USA afdeling

Bruce Wiseman
Medborgernes Menneskerettighedskommission, USA

Bestyrelsesmedlem ved MMK's USA afdeling

Isadore M. Chait

Stiftende kommissionsmedlem

Dr. Thomas Szasz,
professor emeritus i psykiatri
ved statsuniversitet på
New York Health Science Center

Kunst og underholdning

Jason Beghe
David Campbell
Raven Kane Campbell
Nancy Cartwright
Kate Ceberano
Chick Corea
Bodhi Elfman
Jenna Elfman
Isaac Hayes
Steven David Horwich
Mark Isham
Donna Isham
Jason Lee
Geoff Levin
Gordon Lewis
Juliette Lewis
Marisol Nichols
John Novello
David Pomeranz

Harriet Schock
Michelle Stafford
Cass Warner
Miles Watkins
Kelly Yaegermann

Politik & jura

Tim Bowles, Esq.
Lars Engstrand
Lev Levinson
Jonathan W. Lubell, LL.B
Lord Duncan McNair
Kendrick Moxon, Esq.

Videnskab, lægestanden og sundhed

Dr.med Giorgio Antonucci
Mark Barber, D.D.S.
Shelley Beckmann, ph.d.
Mary Ann Block, D.O.
Dr.med. Roberto Cestari (Præsident for
MMK Italien)
Lloyd McPhee
Conrad Maulfair, D.O.
Coleen Maulfair
Clinton Ray Miller
Dr.med. Mary Jo Pagel
Dr.med. Lawrence Retief
Dr.med. Megan Shields
William Tutman, ph.d.
Michael Wisner
Dr.med. Julian Whitaker
Dr.med. Sergej Zapuskalov

Uddannelse

Gleb Dubov, ph.d.
Bev Eakman
Nickolai Pavlovsky
Prof. Anatoli Prokopenko

Religion

Rev. Doctor Jim Nicholls

Forretningsverden

Lawrence Anthony
Roberto Santos

Henvendelse (for andre lande venligst kontakt det pågældende landskontor):

AUSTRALIEN

Citizens Commission on Human Rights Australia
P.O. Box 562
Broadway, New South Wales 2007
Australien
Tlf.: 00612 9211 4787
Fax: 00612 9211 5543
E-mail:
cchr@iprimus.com.au

BELGIEN

CCHR Belgium
Postbus 55
2800 Mechelen 2
Belgien
Tlf.: 00324 777 12494

CANADA

Citizens Commission on Human Rights Toronto
27 Carlton St., Suite 304
Toronto, Ontario
M5B 1L2 Canada
Tlf.: 001 416 971 8555
E-mail:
officemanager@on.aibn.com

FINLAND

Citizens Commission on Human Rights Finland
Post Box 145
00511 Helsinki
Finland
Tlf.: 00358 9 8594 869

FRANKRIG

Commission des Citoyens pour les Droits de l'Homme – CCDH
(Citizens Commission on Human Rights France)
BP 76
75561 Paris Cedex 12
Frankrig
Tlf.: 00331 4001 0970
Fax: 00331 4001 0520
E-mail: ccdh@wanadoo.fr

GRÆKENLAND

CCHR Greece
65, Panepistimiou Str.
105 64 Athens
Grækenland

HOLLAND

Citizens Commission on Human Rights Holland (NCRM)
Postbus 36000
1020 MA, Amsterdam
Holland
Tlf./Fax: 003120 4942510
E-mail: info@ncrm.nl

ISRAEL

Citizens Commission on Human Rights Israel
P.O. Box 37020

61369 Tel Aviv
Israel
Tlf.: 00972 3 5660699
Fax: 00972 3 5663750
E-mail:
cchr_isr@netvision.net.il

ITALIEN

Comitato dei Cittadini per i Diritti Umani – CCDU
(Citizens Commission on Human Rights Italy)
Viale Monza 1
20125 Milano
Italien
E-mail:
ccdu_italia@hotmail.com

JAPAN

Citizens Commission on Human Rights Japan
2-11-7-7F Kitaotsuka
Toshima-ku Tokyo
170-0004, Japan
Tlf./Fax: 0081 3 3576 1741

MEXICO (MONTERREY)

Comisión de Ciudadanos por los Derechos Humanos, CCDH
(Citizens Commission on Human Rights Monterrey, Mexico)
Avda. Madero 1955
Poniente Esq. Venustiano Carranza
Edif. Santos Oficina 735
Monterrey, NL México
Tlf.: 0083 480329
Fax: 0086 758689
E-mail: ccdh@axtel.net

NEPAL

CCHR Nepal
P.O. Box 1679
Baneshwor Kathmandu,
Nepal
E-mail:
nepalchr@yahoo.com

NEW ZEALAND

Citizens Commission on Human Rights New Zealand
P.O. Box 5257
Wellesley Street
Auckland 1
New Zealand
Tlf./Fax: 00649 580 0060
E-mail: cchr@extra.co.nz

NORGE

Medborgernes Menneskerettighets-kommisjon (MMK)
Postboks 8902
Youngstorget
0028 Oslo
Norge
E-mail:
mmknorge@online.no

RUSLAND

Citizens Commission on Human Rights Russia
P.O. Box 35
117588 Moscow
Rusland
Tlf.: 007095 518 11 00

SCHWEIZ

Citizens Commission on Human Rights Switzerland
Sektion Zurich
Postfach 1207
8026 Zurich
Schweiz
Tlf.: 0041 (0)1 242 7790
E-mail: info@cchr.ch

SCHWEIZ (Fransk talende)

Commission des Citoyens pour les Droits de l'Homme – CCDH
(Citizens Commission on Human Rights Lausanne)
Postale 5773
1002 Lausanne
Schweiz
Tlf.: 0041 21 646 6226
E-mail: cchrlau@dplanet.ch

SCHWEIZ (Italiensk talende)

Comitato dei cittadini per i diritti dell'uomo
(Citizen Commission on Human Rights Ticino)
Casella postale 613
6512 Giubiasco
Switzerland
Tlf.: 0041 76 327 83 79
E-mail: ccdu@ticino.com

SPANIEN

Comisión de Ciudadanos por los Derechos Humanos, CCDH
(Citizens Commission on Human Rights Spain)
Apdo. de Correos 18054
28080 Madrid
Spanien

SVERIGE

Kommittén för Mänskliga Rättigheter (KMR)
Box 2
124 21 Stockholm
Sverige
Tlf./fax: 0046 (0)8 83 85 18
E-mail: info.kmr@telia.com

SYDAFRIKA

Citizens Commission on Human Rights South Africa
P.O. Box 710
Johannesburg 2000
Republic of South Africa
Tlf.: 0027 11 622 2908

TAIWAN

CCHR Taiwan

Taichung P.O. Box 36-127
Taiwan, R.O.C.
E-mail:
Roysu01@hotmail.com

TJEKKIET

Obcanská komise za lidská práva
Václavské náměstí 17
110 00 Praha 1
Czech Republic
Tlf./Fax: 00420 224 009 156
E-mail:
lidskaprava@cchr.cz

TYSKLAND

Kommission für Verstöße der Psychiatrie gegen Menschenrechte e.V. – KVP
(Citizens Commission on Human Rights Germany – National Office)
Amalienstraße 49a
80799 München
Tyskland
Tlf.: 0049 89 273 03 54
Fax: 0049 89 28 98 67 04
E-mail: kvpm@gmx.de

UNGARN

Állampolgári Bizottság az Emberi Jogokért Alapítvány
(Citizens Commission on Human Rights Hungary)
Pf. 182
1461 Budapest
Ungarn
Tlf.: 0036 1342 6355
Fax: 0036 1344 4724
E-mail: cchrhun@ahol.org

UNITED KINGDOM

Citizens Commission on Human Rights United Kingdom
P.O. Box 188
East Grinstead
West Sussex
RH19 4RB
United Kingdom
Tlf.: 0044 (0)1342 313926
Fax: 0044 (0)1342 325559
E-mail:
humanrights@cchruk.org

ØSTRIG

Bürgerkommission für Menschenrechte Österreich
(Citizens Commission on Human Rights Austria)
Postfach 130
A-1072 Wien
Østrig
Tlf.: 0043 1 877 02 23
E-mail: info@cchr.at

REFERENCER

Referencer

1. Elizabeth Shogren, "Drug Firms Say Secrecy Fostered Credibility 'Crisis'", Los Angeles Times, 10. sept. 2004.
2. Toby Burwell, et al, 'Psychiatrists: The Men Behind Hitler' (Freedom Publishers, LA, 1995), s. 226.
3. Paolo Lionni og Lance J. Klass, 'Leipzig Connection' (Portland, Oregon: Heron Books, 1980), s. 35-36.
4. Sammesteds.
5. Merle L. Borrowman, 'Teacher Education in America', (William Byrd Press, Inc.), 1965, s. 177 (Education Booklet text, cite 11 in the book).
6. B. K. Eakman, 'Cloning of the American Mind, Eradicating Morality Through Education', (Huntington House Publishers, Louisiana, 1998), s. 380.
7. Sammesteds.
8. Dr.med. John Rawlings Rees, 'Strategic Planning for Mental Health', Mental Health Vol. 1, No. 4, oktober 1940, s. 103-4.
9. G. Brock Chisholm, 'The Reestablishment of Peacetime Society: The Responsibility of Psychiatry', William Alanson White Memorial Lectures, Second Series, First Lecture, givet den 23. oktober 1945, Psychiatry: Journal of Biology and Pathology of Interpersonal Relations, 9, no. 1, february 1946, s. 7-9.
10. 'International Congress on Mental Health', London, 16.-21. august 1948, ed. J.C. Flugel, D. Sc. (Columbia University Press, New York, 1949), vol. 4, 'Proceedings of the International Conference on Mental Hygiene', s. 259.
11. Bruce Wiseman, 'Psychiatry: The Ultimate Betrayal' (Freedom Publishing, Los Angeles, California, 1995), s. 267.
12. Op. cit., B. K. Eakman, s. 16.
13. Zeitschrift für Kinderforschung, udgivet af Reiter, Villinger, Hoffmann und Zutt, Vol. 49, Issue 1, (Publishing House J. Springer, Berlin 1941), s. 14.
14. Die Zeit, No. 38, 1992.
15. 'International Kräpelin Society', hæfte uddelt ved APA Annual Convention, afholdt i Toronto, Canada, maj/juni, 1998.
16. Erklæring afgivet af dr. Rex William Cowdry, Acting Director of the National Institute of Mental Health til Subcommittee of the Committee on Appropriations, House of Representatives, 104th Congress, First Session, Part 4, National Institutes of Health', section on the National Institute of Mental Health, Washington, D.C., 22. marts 1995, s. 1205.
17. Paula J. Caplan, 'They Say You're Crazy' (Addison-Wesley, New York, 1995), s. 90.
18. American Psychiatric Association, 'Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders' (Third Edition) (Press Syndicate of the University of Cambridge, Great Britain, 1980), s. 41, 44, 385; American Psychiatric Association, 'Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders' (Third Edition - Revised) (American Psychiatric Association, Washington, DC, 1987), s. 50; Theodore J. La Vaque, ph.d., 'Kids, Drugs, and ADD...' Internet URL: <http://www.dct.com/~tlavaque/ritalin.html>, (accessed: 26. juli 1998).
19. metroXpress, Ritzau, 'Flere og flere børn har DAMP', 9. september 2004.
20. Familielægen Louria Shulamit, Israel, 2002 - udtalelse afgivet til CCHR International, 22. juni 2002.
21. Adrienne Fox, 'Disabling Students With Labels? More Kids Winding Up in Special-Ed Programs', Investor's Business Daily, 17. marts 1998.
22. Revideret materiale formuleret af Fred Shaw Jr, til CCHR Commission Hearing into Psychiatric Labeling and Drugging of Children, Los Angeles, november 1997, ændret 13. juli 1998.
23. Rebecca Wigod, 'Psychology neither science nor profession, long-time practitioners says in critical book', Vancouver Sun, 22 november 1996.
24. Tana Dineen, 'Manufacturing Victims', (Robert Davies Multimedia Publishing, Montreal, 2001) s. 270.
25. Revideret materiale om overgrebs sag, bevismateriale afgivet ved CCHR Commission Hearing; ændret navn.
26. Dr.med. David Kaiser, 'Commentary: Against Biologic Psychiatry', Psychiatry Times, december 1996, <http://www.mfsources.com/edu/psytimes/p961242.html> (accessed: 8. dec., 1997).
27. Ty. C. Colbert, ph.d., 'Rape of the Soul: How the Chemical Imbalance Model of Modern Psychiatry has Failed its Patients' (Kevco Publishing, California, 2001), s. 74-75.
28. Dr.med. Fred A. Baughman, Jr., 'Treatment of Attention-Deficit Hyperactivity Disorder', Journal of the American Medical Association, Vol. 269, No. 18, 12. maj 1993, and interview, 2004.
29. Physicians Desk Reference 1988, (Medical Economics Company, Inc., New Jersey, 1988), s. 1897.
30. Jessica Lawrence, 'Kiddie Speed' for exam boost', The Sunday Mail (Australia), 28. marts 2004.
31. Mark Townsend, 'Scourge of the Ritalin Pushers', The Observer, (UK), 4. maj 2003.
32. Samantha Maiden, 'A Million Scripts for 'Kiddie Speed'', The Australian, 13. april 2004.
33. Lucy Johnston, 'These Youngsters are like guinea pigs in a huge medical experiment...', Sunday Express, 15. juni 2003.
34. Lægemedelstyrelsens Lægemedelstatistikregister
35. Kate Muldoon, 'Shooting spurs debate on Prozac's use by kids', The Oregonian, 1. juni 1998.
36. Isabel Vincent, 'Increased antidepressant use by pre-schoolers 'really scary': doctor', National Post, Canada, 3. april 2004.
37. 'The eating cure: Forget drugs—diet is the way forward in treating mental illness...', The Guardian (London), 4. maj 2004.
38. Kara Lawrence, 'Drug Shame, Row over virus of the '90s.' Sunday Mail, 22. feb. 1998.
39. Chris Griffith, 'The virus of the '90s, 'Zombie' heartbreak', Gold Coast Sunday Mail, marts 1998.
40. Jeanie Russell, 'The Pill That Teachers Push', Good Housekeeping, dec. 1997.
41. John Kifner, 'From Wild Talk and Friendship To Five Deaths in a Schoolyard', The New York Times, 29. mar., 1998.
42. 'Seventeen and Deadly, Japan, Violence and School Children,' Keys to Safer Schools.com, Vol. 33, 1999.
43. Against Child Violence website, 'Violence in Schools,' The Jerusalem Post Online, 25. maj 1999.
44. John McLeod, 'Teaching the Unteachables', Telegraph Magazine, ukendt dato.
45. Suzanne Clarke, 'Blackboard Blackmail', (Footstool Publications, Memphis, 1988), s.138.
46. Thomas A DeWeese, Presseudtalelse til den American Policy Foundation, 21. juni 1995
47. Greg Williams, 'Why Are America's Morals Declining?' The Oregon Observer, juni 1995.
48. B. K. Eakman, 'Cloning of the American Mind, Eradicating Morality through Education', (Huntington House Publishers, Louisiana, 1998), s. 110.
49. Tamar Lewin, 'Class Time and Not Jail Times For Anger, but Does It Work?' The New York Times, 1. juli 2001.
50. 'The Reincarnation of Death Education', Education Reporter, # 194, marts 2002.
51. Op. cit., Keys to Safer Schools.com.
52. Richard Restak, 'The 'inner child, the 'true self' and the wacky map of Eupychia', The Washington Times, 18. aug. 2002.
53. 'Profiles of Student Life', Education Reporter, No. 168, jan. 2000.
54. The Columbia TeenScreenSM State-One Health Survey, 11. sept. 2001.
55. Joseph Glenmullen, M.D., 'Prozac Backlash' (Simon & Schuster, NY, 2000), s. 206.
56. Lauren Neergaard, 'Parents push to limit use of antidepressants', The Washington Times, 3. feb. 2004; Jason Cato, 'Pittman tragedy detailed in letter,' The Herald, 3. feb. 2004.
57. John Merline, 'Public Schools: Pushing Drugs?' Business Daily, 16. okt. 1997.
58. Charles Medawar, 'Antidepressants Hooked on the Happy Drug', What Doctors Don't Tell You, Vol. 8., No.11, mar. 1998, s. 3.
59. B. K. Eakman, 'Stop Legitimizing Disorders; Cut Mental Health Industry Out of Schools', The Washington Times, 10. maj 2002.
60. Op. cit., B. K. Eakman, s. 209; Paolo Lionni, 'The Leipzig Connection' (Delphian Press, Oregon, 1988), s. 35 and 36; Bruce Wiseman, 'Psychiatry: The Ultimate Betrayal', (Freedom Publishing, Los Angeles, California, 1995), s. 265 and 270; Op. cit., G. Brock Chisholm, 'The Reestablishment of Peacetime Society: The Responsibility of Psychiatry', s. 7-8; Psychiatry: Destroying Religion' (Citizens Commission on Human Rights International, 1995), s. 17.
61. Bruce Wiseman, 'Psychiatry: The Ultimate Betrayal', (Freedom Publishing, Los Angeles, California, 1995), s. 93-95.
62. Regna Lee Wood, 'A Clear Close Look, Special Education, In The Name Of Helping The Disadvantaged, Are We Consigning Them To Permanent Illiteracy?' Right To Read Report, Vol. 1, No. 3, jan. 1994, s. 2.
63. Barry Southam, 'Why Your Boss Can't Read', Listener, s. 34.
64. UNESCO data, op. cit. (see 'Alphabetism in the Mediaunion'); Southam, op. cit., s. 34; UNESCO data reported in 'Alphabetism in the Mediaunion', publication of the Grimme-Institut, s. 26.
65. Abstract from: C.I. Neutel, S.B. Patten, 'Risk of suicide attempts after benzodiazepine and/or antidepressant use', Annals of Epidemiology, nov. 1997 Vol 7:8, s. 568-74.
66. Abstract af: M.W. Battersby, J.J. OMahoney; A.R. Beckwith, J.L. Hunt; 'Antidepressant deaths by overdose', Abstract from Australian and New Zealand Journal of Psychiatry, april 1996, Vol. 30, No. 2., s. 223-8.
67. Abstract af: M. Lejoyeux, F. Rouillon, 'Suicide and psychotropic drugs,' Encephale, dec. 1996, Vol. 22, Spec. No. 4, s. 40-45.
68. 'Mange unge mennesker forsøger selvmord', Berlingske Tidende, 28. december 1994.
69. Health Bureau, 'The State of Health in Israel, 1997', The National Center for Disease Control, Issue 202, 1997.
70. Eli Lehrer, 'Crime Without Punishment', The Weekly Standard, Vol. 007, Issue 22, 27. maj 2002.
71. J.F.O. McAllister, 'A Shock to the System', TIME Magazine, 24 nov. 2002.
72. Central Bureau for Statistics, CBS, Holland.
73. Table 4.33 - Arrest rates (per 100,000 inhabitants) for drug abuse violations,' Sourcebook of Criminal Justice Statistics 1993, Bureau of Justice Statistics, U.S. Department of Justice, s. 457; 'Section One—Juvenile vs. Adult, Age-specific Arrest Rates by Sex, United States - Drug Abuse Violations', Age-Specific Arrest Rates and Race-Specific Arrest Rates for Selected Offenses 1993-2001, november 2003, Federal Bureau of Investigation, U.S. Department of Justice, s. 49.
74. Nancy Rogers, erklæring afgivet til offentlig høring om psykiatriske overgreb i skolevæsenet, 16. dec. 1997.
75. Rebecca Chrisinger, brev til Nancy Rogers, som afgav vidneudsagn til CCHR's Commission Hearing in Los Angeles, nov. 1997.
76. Sydney Walker III, 'The Hyperactivity Hoax' (St. Martin's Paperbacks, New York, 1998), s. 6.
77. 'Psychiatry: Manipulating Creativity' (Citizens Commission on Human Rights International, 1997) s. 50-51.
78. Sammesteds. s.165.
79. Lawrence W. Sherman, Denise Gottfredson et al., 'Preventing Crime: What Works, What Doesn't, What's Promising,' A report to the United States Congress, Prepared for the National Institute of Justice, Chapter 5, 'School-Based Crime Prevention,' 1. april 1998, s. 31.

MMK SKABER OFFENTLIG OPMÆRKSOMHED

Information er en vigtig del af ethvert initiativ, der sigter på at stoppe samfundets forfald. MMK tager dette ansvar meget alvorligt. Ved hjælp af informationsmateriale på Medborgernes Menneskerettighedskommissions internationale afdelings (CCHR) hjemmeside, og gennem udgivelser som bøger, hæfter, blade, mv., bliver flere og flere patienter, pårørende, fagfolk,

DEN VIRKELIGE KRISE - i dagens psykiatri

Rapport med anbefalinger vedrørende den manglende videnskabelige faglighed og resultater i det psykiatriske behandlingssystem

OMFATTENDE SVINDEL - Korruption i det psykiatriske sundhedsvæsen

Rapport med anbefalinger vedrørende et usundt monopol på det psykiske sundhedsområde

PSYKIATRISK UREDELIGHED - Hvordan lægevidenskaben undergraves

Rapport med anbefalinger vedrørende psykiatriens indflydelse i sundhedsvæsenet

PSEUDOVIDENSKAB - Psykiatriens diagnoser

Rapport med anbefalinger vedrørende den manglende videnskabelige faglighed i psykiatriske diagnoser

SKIZOFRENI - Psykiatriens "sygdom" scorer kassen

Rapport med anbefalinger vedrørende de psykiatriske påstande om alvorlige psykiske forstyrrelser

DEN BRUTALE VIRKELIGHED - Farlig psykiatrisk "behandling"

Rapport med anbefalinger vedrørende den destruktive brug af elektrochok og psykokirurgi

SEXMISBRUG I PSYKIATRIEN - Overgreb mod kvinder og børn

En rapport om sexmisbrug af kvinder og børn inden for det psykiatriske og psykologiske behandlingssystem og anbefalinger til løsning af problemet

TVANGSFIKSERING OG DØD - Psykiatriens "terapeutiske" overfald

Rapport med anbefalinger vedrørende den voldsomme og skadelige brug af fastholdelser og fikseringer på psykiatriske afdelinger

PSYKIATRI - gør verden afhængig af stoffer

Rapport med anbefalinger vedrørende den psykiatri, som er skaber af vore dages stofmisbrugskrise

REHABILITERINGSSVINDEL? - Psykiatriens lægemiddelmisbrug

Rapport med anbefalinger vedrørende metadon og andre katastrofaldringende psykiatriske "rehabiliterings"-programmer for stofmisbrugere

lovgivere og utallige andre gjort opmærksomme på sandheden om psykiatrien, og at der kan og bør gøres noget effektivt ved det.

MMK's hæfter, der udgives på 15 sprog, påviser psykiatriens medvirken til udbredelse af racisme og destruktive indflydelse på undervisningssektoren, retsvæsenet, narcoafvæbningen, og i forhold til kvinder, samfundsmoralen, de ældre, religion, kunst og mange andre områder. Følgende rapporter er udgivet:

BØRN PUSHES PÅ NERVEMEDICIN - Psykiatrien ødelægger liv

Rapport med anbefalinger vedrørende uvidenskabelige psykiatriske diagnoser og tvungen medicinering af børn og unge

UNGDOMMEN SKADES - Psykiatrien nedbryder de unges sind

Rapport med anbefalinger om skadelige psykologiske undersøgelser, vurderinger og programmer i undervisningssektoren

SAMFUNDET ØDELÆGGES - Psykiatriens tvungne "omsorg"

Rapport med anbefalinger vedrørende den fejlslagne distriktpsykiatri og andre psykiatriske tvangsforanstaltningsprogrammer

KUNSTNERE SKADES - Psykiatri ødelægger kreativiteten

Rapport med anbefalinger om psykiatriens negative indflydelse på kunstnere og samfundet

OVERGREB PÅ TROEN PÅ GUD - Psykiatrien mod religion

Rapport med anbefalinger vedrørende psykiatriens indflydelse på tro og religion

UNDERMINERING AF RETSSYSTEMET - Psykiatrien forvansker lovgivningen

Rapport med anbefalinger vedrørende psykiatriens og psykologiens indflydelse på retsvæsen og kriminalforsorg

KRÆNKELSEN AF DE ÆLDRE - Chokerende programmer for den psykiske sundhed

Rapport med anbefalinger vedrørende psykiatriske overgreb indenfor ældreomsorgen

KAOS OG TERROR - Et produkt af psykiatrien?

Rapport med anbefalinger vedrørende psykiatriske metoder og behandleres rolle i den internationale terrorisme

RACISME SKABES - Psykiatriens rolle

Rapport med anbefalinger vedrørende uvidenskabelige programmer og hadkampagner bag racemæssige konflikter og folkekrab

MEDBORGERNES MENNESKERETTIGHEDSKOMMISSION

En international vagthund for det psykiatriske sundhedsvæsen

ADVARSEL: Ingen bør ophøre med at tage nogen som helst form for psykiatrisk medicin uden at rådføre sig med og få assistance fra en kompetent læge, der ikke er psykiater.

Denne udgivelse blev muliggjort ved en bevilling fra the International Association of Scientologists.

Et offentligt servicebudskab fra Medborgernes Menneskerettighedskommission®

FOTO: S. 7: Sylvia Ealmi/Corbis; s. 7: Bettman/Corbis; s. 7: Bettman/Corbis. s. 16: Reuters/Corbis; s. 18: Reuters/Corbis; s. 18: AP Wide World Photos; s. 18: AP Wide World Photos; s. 20: Strauss/Curtis/Corbis.

*”Tag et værdineutralt
system og anvend det sammen
med den vidt udstrakte brug af
voldsfremkaldende, psykiatriske
stoffer i et ’opdragelsesmæssigt’
forløb, og vi har en krudttønde,
der blot venter på en gnist.”*

– Jan Eastgate

*Præsident for Medborgernes
Menneskerettighedskommissions
internationale afdeling*